

കൾകി

சரவணன்

ALKI ஜனவரி 21, 1951

4

அனு

“நான் என் உணவை எப்பாழும்
டால்டாவில்
 சமைத்திருக்க விரும்புகிறேன்
 அது என் தினசரி சலவாகிர
 சக்தியை, திரும்பப்பெற உதவுகிறது”

சாத்திய உணவின் உயர்வடைந்ததை உணர்வது கோழியைக் கொடுக்கிறது

உங்கள் குழந்தைக்கு
பதிவாக 'கிளாக்ஸோ'
கொடுங்கள்,
இப்பொழுது தடையின்றி
..கிடைக்கிறது..

கிளாக்ஸோ

குழந்தைகளுக்கான
பால் உணவு

"ஓ...அம்மா,
ஏராளமாக
கிடைக்கிறது
கிளாக்ஸோ"

பிளாஸ்டிக் பட்ட, கிளாக்ஸோ மிஸ்ட்: 1 மவுன்ட் ஒன் கு. 3-5-8; 2 மவுன்ட் ஒன் கு. 5-15-8

கிளாக்ஸோ ஸ்பெஷலிட்டிஸ் (இந்தியா) மீட்.

மஹால் கம்மீட்டி, மதுரை.

Copyright

Shree

“என்து ஹான்
டலில் ஞாயிற்
து க். கிழமை
யானது பாலுட்
ரின் கிழமை.....”

ஒரு வாகனம் ஒரு ‘பாலுட்
ரின்’ மாத்திரை சிதையுண்ட
தன் உட்கொண்டதன் மறை
பாதுவாவினும். காரம்
ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்டால்
மருகிய புதியதாக தொத்தி
கொள்ளாமல் தடுக்கலாம்.
இது உண்மையான உண்மை
தெரிவதற்குத் தேவியும். ஆனால்
தெரிவதற்குத் கற்றுவிடுக்கும்
‘பொது வாங்காரம்’ மாத்
திரை சாப்பிடுவதற்கு
மாத்திரைவிலை இயல்பு.
ஆனால் என் ஹான்டலில்
ஒருவரு ஞாயிற்றகிடு
மையும் வாகனம் சாப்பிடு
குமாசு சாத்தி பாலுட்
ரின் சாப்பிடுவதும்.”

ஒரு வாகனம் ஒரு ‘பாலுட்ரின்’ மாத்திரை சிதையுண்ட (தொத்தித்
துப்பித்து தன்னிடுடன்) சிதையுண்ட உட்கொண்டதன் சாத்திர
மாக மருகிய பாதிப்பு அல்ல. காரம் ஒரு மாத்திரை சிதையுண்ட
உட்கொண்டதற்குப் புதியதாக மருகிய தொத்திவிலின் தன்
தடுக்கல் செய்யும். பின்னிடே ரெகிஸ்டர் விலைப்பத்திரை கொள்க
தன் உண்மை இவ்வாறு ‘பாலுட்ரின்’. தெரிவதற்கு, மருகியதற்கு,
சாப்பிடுவதற்குப் பாதுகாக்கும் ஒரு உண்மைவாது உட்கொண்ட
தன். ஒரு மாத்திரை சிதையுண்ட ஆனால் ‘பாலுட்ரின்’ சிதையுண்ட
சிதையுண்டதன் உட்கொண்டதன் தெரிவதற்கும்.

‘பாலுட்ரின்’

மருகியவருக்கு அப்படியான ஞாயிற்று.

ஞாயிற்று தெரிவதற்கு

இயல்பின்மேல் தெரிவதற்கு இயல்பின்மேல்
(இயல்பின்) தெரிவதற்கு,
தெரிவதற்கு மருகிய தெரிவதற்கு
புதுவதற்கு தெரிவதற்கு.

ஒரு மஸ்பூனில் அடங்கியுள்ள ஆரோக்யம் எவ்வளவு?

தினந்தோறும் ஒரு மஸ்பூன் அளவே "ஸெவன்ஸீஸ்" உட்கொண்டாலும் அது உண்மையாகவே தேகத்திற்கு ஆரோக்யத்தையும், வீர்யத்தையும் அளிக்க உதவுகிறது. "ஸெவன்ஸீஸ்" சுத்தமான காட்லீவர் ஆயிலில் ஆரோக்யம் அளிக்கும் உணவுப் பொருள்கள் தரும்புவின்றன; சக்திக்கும் நாக்மிகத்திற்கும் வேண்டிய கொழுப்புப் பொருள்கள், வியாதிகளை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தியைத் தரும் விடமின்கள் முதலியன. "ஸெவன்ஸீஸ்" இல் நாராளமாய் இருக்கும் அதிமுக்யமான உணவுப் பொருள்கள் இதுவரை தங்களது உணவில் சேராமலிருந்தால் சில வாரங்களுக்குள்ளேயே உங்களுடைய தேகாரோக்யத்தில் நல்லதொரு தேறுதலாக காண்பீர்கள்.

இன்றே "ஸெவன்ஸீஸ்" வாங்கு! தினந்தோறும் நீங்கள் ஒரு மஸ்பூன் உட்கொள்ளுவதுடன் உங்களுடைய குடும்பத்தினரையும் அவ்வாறே செய்யும்படிச் செய்யுங்கள்.

Seven Seas PURE COD LIVER OIL

பிரிட்டிஷ் காட்லீவர் ஆயிலின்ஸ் (ஹால் டிக்ரீம்ஸ்டீ) லிமிடெட், ஹம், இங்கிலாந்து அல்கொரேலே நகரத்திலுள்ள அடக்கல் ரேயிஸ்டெட்

விநியோகத்தினர்:

காசி டி. கம். பெ. லி. லி. மி. டெ. டி. ம. ம. ம. - க. க. க. த. த. - ம. த. த. த. த.

மகத்தான ஸ்தம்போங்கம் வித்யை! 1. இரண்டு ஷாபரங்கல் கூட்டத்துக்கு 12% விலைக் குறைவு. 2. மூன்று ஷாபரங்கல்களும் அதற்கு மேற்போகலுக்கு கூட்டத்துக்கு 18% விலைக் குறைவு. 3. மூன்று ஷாபரங்கல் களையும் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக வாங்கினால் மேலும் 5% விலைக் குறைவு.

காசல்
181/11

481	482	483	484	485	486
487	488	489	490	491	492
493	494	495	496	497	498
499	500	501	502	503	504

காசல்
73/11

478	479	480	481	482	483
484	485	486	487	488	489
490	491	492	493	494	495
496	497	498	499	500	501

காசல்
81/11

484	485	486	487	488	489
490	491	492	493	494	495
496	497	498	499	500	501
502	503	504	505	506	507

காசல்
81/11

484	485	486	487	488	489
490	491	492	493	494	495
496	497	498	499	500	501
502	503	504	505	506	507

காசல்
81/11

478A	479A	480A	481A	482A	483A
484A	485A	486A	487A	488A	489A
490A	491A	492A	493A	494A	495A
496A	497A	498A	499A	500A	501A

காசல்
81/11

484	485	486	487	488	489
490	491	492	493	494	495
496	497	498	499	500	501
502	503	504	505	506	507

CARONA WATCH CO. POST BOX NO. 8729 SEC. A. 2. CALCUTTA-7

நாட்டிய மாலாலயா

நாட்டிய சங்கீத கலாசாலை பெண்களுக்கு மட்டும்

கடரக்டர் கி. பிரின்லிபம்

(பரதநாட்டிய வித்வான்)

கே. என். தண்டாபுரதபாணி

உதவி கடரக்டர் கி. கவல் பிரின்லிபம்

நிருத்ய கலாநாயகர்

தேவிமேன்

ஸ்ரீமதி யதுகிரி தேவி

மியூசிக் கடரக்டர்

சந்திர வித்வான்

நிருமதி வைஜயந்திமாணா மணக்காட் எம்.எஸ். வொராஜன்

பிப்ரவரி 8-ந் தேதி அன்று வருப்புடன் ஆரம்பிக்கப்படும்
ஒத்திரம் விண்ணப்பித்துக் கொள்பவர்களை உடனே சேர்த்துக்
கொள்ளப்படும். ஜனவரி 20-ந் தேதி முதல் அப்ரிலுக்குள் எடுத்துக்
கொள்ளப்படும். தேரில் விண்ணப்பித்துக் கொள்பவர்கள் காரை
8 மணி முதல் 10 மணிக்குள் வரவேண்டும். ப்ராஸ்பெக்டஸ் வேண்டு
வோர் எட்டனு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

விவரங்களுக்கு

மாளேஜர் : M. D. ராமன், நாட்டிய மாலாலயா

ஸ்டாம்பஸ் ரோடு : தேனும்பேட்டை : மதராஸ் - 18

ஆசிரியர் "கஸ்தி" எழுதிய

பா ர் த் தி ப ன் க ன வு

தமிழ் நாட்டுச் சித்திரத்தின் மயோகத்தை எடுத்த அநுபந்தம் வினக்குக்கரந்

விடை ரூ. 6-8-0

சசிதேவி எழுதிய விஜயா முதலிய கதைகள்

விடை ரூ. 2-8-0

விவரத் தகவல் காத்தி மலர்மலின் பெருமையையும்

அவர் இத்தியாவுக்கு ஆதரிப்புகளும் அருக் கொள்ளவும்

ம க ர் த் ம ர க ர் த் தி

என்ற தூலில் வேறு அழகாக விளக்கி விருக்கிடு

விடை அறு எட்டு

(தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்)

கொட்குமிடம்

"கஸ்தி" காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

ஓர் புதிய பத்திரிகை

வைகுபத்திமசலாஸின் தகப்பஞர் ஸ்ரீ M. D. ராமன் அவர்கள் நடத்தும்

நாட்டியமாலா

(தமிழ் மாதம் பத்திரிகை)

தனிப் பிரதி அனா 8 : ஒரு வருட சந்தா ரூ. 6

கொசைய ஆசிரியர்: கே. எஸ். தண்டராபுதபாணி

இதுவரை பத்திரிகைகளிலே கண்டிராத புதிய விஷயங்களையும், பிரபல எழுத்தாளர்களின் கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், நாட்டியம், சங்கீதம், நாடகம், ரேடியோ, சினிமா முதலிய பல அம்சங்களையும், ஆர்ட் காகிதத்தில் அச்சிட்ட மூவர்ண ஒவியத்தையும் கொண்டு அதி அற்புத முறையில் பிரதி ஆங்கில மாதம் முதல் வாரம் வெளி வரும் முதல் பிரதி மார்ச்சு 1௩ யன்று வெளி வருகிறது

உள்ளுள்ளும் சித்திரம் செய்யக்கூடிய ஏஜன்டுகள் தேவை
பிரதி ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்று வீதம் டெபாஸிட் கட்டத் தகுந்த ஏஜன்டுகள் மட்டும் உடனே விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும்

○○○

விவரங்களுக்கு: நாட்டியமாலா

என்டர்மைஸ் ரோடு : தேனும்பேட்டை : மதராஸ்-18

பனிகால
இருமல்களை
ஸீரோலின்
'ரோச்'சீனாஸ்
நிறுத்துங்கள்

சுபாயிஸ்ரீ

உட்கொண்டுகூடிய

மேம்ப ஓஷைம்!

MORTON..

மார்ட்டன்
இனிமையிலும்
இனிமையானது

C. E. MORTON & CO. LTD.

MAKERS OF QUALITY CONFECTIONERY

INCLUDING

Cupids, Fruits, Peas, Caramel, Sweets, Baking Sugar,
Liquors, Spices, Confectionery, Peppermint, etc.

45P. M.

சென்னை நகரிலிருந்து சென்னை மாவட்டம் :
மெய்டன். சென்னை நகரில் கார்ப்பொரேஷன் (மதராஸ்) லிமிடெட்
80, சென்னை நகரம், மதராஸ்

இந்த 3 பாயிண்டு சேமிப்பு திட்டத்தை உங்கள் பாதுகாப்பு சாஸனமாகச் செய்து கொள்ளுங்கள்

1 உங்கள் சொந்த ஸலுக்களையே சொல்லுகிறோம். உங்களது நற் போதைய நேரங்களுக்காக எல்லாவற்றையும் கொடுக்க வேண்டாமாம் என்ற பாரத விதமாக ஏற்படும் செலவுகளுக்கென்று ஏதாவது கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைக்கவே சிங்கள விரும்புகிறீர்கள். தபால் ஆபீஸ் ஸேவிங்ஸ் பாங்கி சிங்களத்தை ஆதரிக்கிறது. உங்களது நிறு சேமிப்புக்களைப் போட்டு வைக்க தகுதி வாய்ந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது. ரூ. 100-க்கு மேல் பாங்கியில் இருந்தால் வருமான வரிப்பீட்டி வருஷத்திற்கு 5% வீதம் வட்டியும் தருகிறது. உங்கள் டிபான்ட் பணத்திலிருந்து அவசரத்துக்கு உடனுக்குடன் பணம் பெறவதற்கு முடியும். அத்துடன் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம்.

2 உங்கள் சொந்த ஸலுக்களையே சொல்லுகிறோம். வருஷாவருஷம் காலம் போதுமான ஏற்பாடுகளை சிங்களம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் சர்டிபிகேட்டுகளில் முதலீடு செய்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்று பிரசித்தமாயுள்ள சேமிப்பு முறை அதுதான். ஏனெனில் இவை சர்க்கார் உத்தரவாதம் பெற்றவை. உயர்ந்த விரித வட்டியை தருபவை. மேலும் அவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வட்டிப் பணத்திற்கு வருமான வரி கிடையாது என்பது மட்டுமில்லா, மோத்தமசாகக் கிடைக்கும் வருமானமும் வரி விலக்கப் பெற்றது. இன்று ரூ. 100 போட்டு வைத்தால்

12 வருஷத்தில் அது ரூ. 160 ஆகும். 5, 7, வருஷ சர்டிபிகேட்டுகளும் முதலீடு 5%, 7% க்குச் சற்றுக் கூடுதலாகவும் கிடைக்கும். இந்த சர்டிபிகேட்டுகள் காவலாபதியைவதற்கு மூன்று தேவை ஏற்பட்டால் மாத்திரம் பணமாகக் கொள்ளலாம். அவை வரங்குவதற்குச் சவப்பமானவை; கையத்திருப்பதற்குப் பத்திரமானவை.

3 உங்கள் சொந்த ஸலுக்களையே சொல்லுகிறோம். பொதுவாக நாட்டின் கபீட்சத்தை அதிகரிப்பதற்காக சிங்கள தேசிய மூலத்திக்கு உதவி செய்வ விரும்புகிறீர்கள். உங்களுடைய பெரிய சேமிப்புக்களை தேசிய மூலத்தைத் திட்டம் களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகப் போட்டு வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பொது ஸ்த நிதிக்காக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவ்வப்போது கொரப்பமும் சர்க்கார் கடன் பத்திரங்களில் கண்காண பணம் போடுவதன்மீடச் சிறந்த முதலீடு வேறு எதுவும் கிடையாது.

சாத்தியமானதை எல்லாம்

சேமித்துக்கொள்ளுங்கள்

புத்திகாலத்தனமாக

முதலீடு செய்வதுங்கள்

தேஷனல் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர் அலுவலகம்

இந்திய சர்க்கார், நிதி மந்திரி காரியாலயம்

பிரஞ்ஸ் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
நாயென்று கும்பிடடி. பார்ப்பா

—யார்தான்

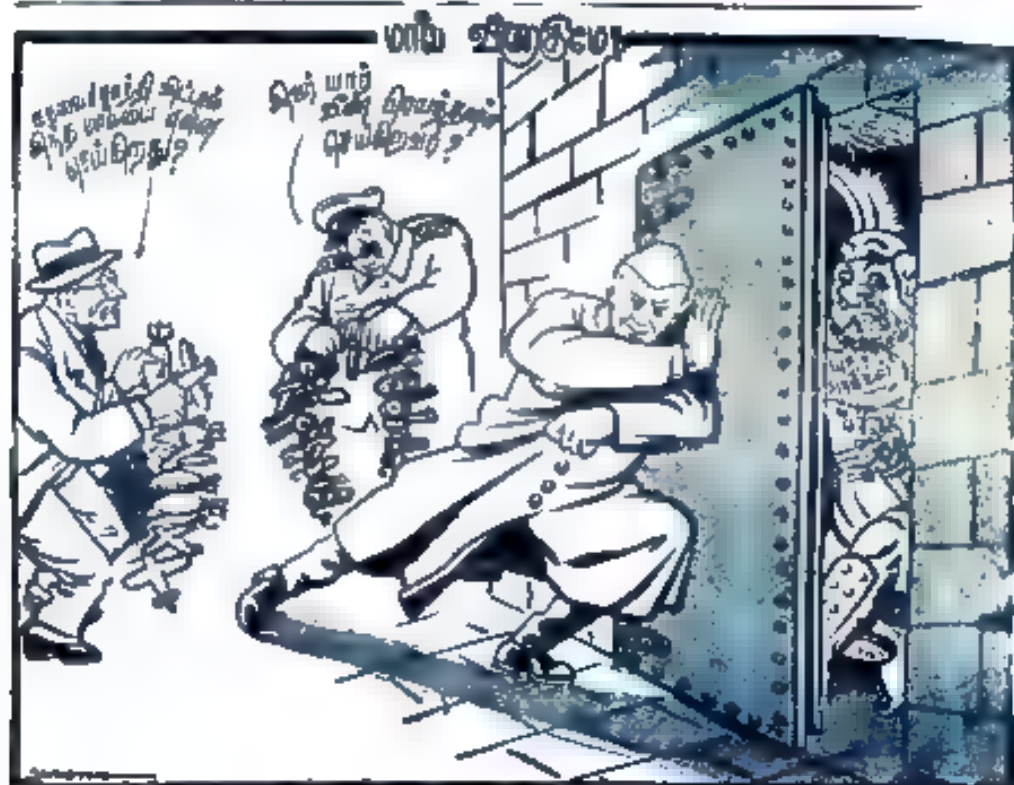
பக்கம் 10
பக்கம் 25

1951 ஜனவரி 21

செந்தி
சந்தி 80

கட்டுக்கதை!	சாத்திரி	...	10
கதைத்ததையும் மத்தளமும்	11
கட்டிடப்பட விளக்கம்	13
பனதன் சதாவுதானம்!	ததன்	...	15
அகிம்போர்	16
பெண்ணியின் செல்வன்	செல்வி	...	18
பிழை கோவித்தலையில் பித்தர்	தூதையப்ப பாலசுத்தி	...	20
அன்பின் நினைவு	என். சிஞ்சுமார்	...	33
செந்திர சுந்தரி (பார்ப்பா மணி)	மோமார்	...	38
நினைவுச் சிவனம்	கே. ஏ. என்.	...	42
அத்திப்பூ	ர. வி.	...	49
ஆரோக்ய சகலம்	வி. என். குமாரசாமி	...	54
கம்பர் தரும் கார்டி	டி. கே. சி.	...	56
மனமாற்றம்	என். சிஞ்சுமார்	...	58
மருத்துக்குப் போனவர்!	வெங்கு	...	60

உலக இலக்கியங்களில் உலக மெய்யைச் சந்தையாகப் பெற்றிருப்பவர்களை;
சுப்பனாவையும் சுப்பனாவே.

கைத்தறியும் மித்தளமும்

தேசிய வாதிகள் பிராயக் மேடைகளில் துவிலிஷ்காரர்களின் மண்டபத்தை உருட்டிக் கொண்டிருந்த காலம் ஞாயகம் இருக்கிறதா? இத்யோவுக்குப் பின்புறம் இதைத்த அநீதிகளைப் பற்றிச் சாஸனியாகப் பேசுபதற்குக் கொண்டுவந்த காலம் நினைவில் இருக்கிறதா? அப்போதெல்லாம் ஆங்கிலேயர்போல ஒரு பேரீய குற்றத்தை நாம் கவந்திக் கொண்டிருத்தோம். "பாணிகள் வந்தார்கள்! கைத்தறிகள் ஒழிந்தார்கள்!" என்ற பகலையையப் பாடிக்கொண்டிருத்தோம். இத்தியாவின் கைநெசவுத் தொழிலை கிழக்கித்தியக் கைநெசவியர் வந்ததிலிருந்து எப்படி தவிக்கச் செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டியது, தேசியவாதிகள், நினைவாதிகள், மிதவாதிகள் எல்லாருமே ஏகமனதாகத் தாக்கி வந்தார்கள்.

காத்தி மகாத்மா நேகத்தனவரான பிறகு வேறு வாய்த் தாக்குதலோடு திறையில்லை. கைநெசவுக்குத் தாக்கத்திலும் புதுமையிற் கொடுக்கப் பெரு முயற்சி தடைபெற்றது. அதில் ஓரளவு வெற்றியும் அடைந்தோம்.

ஆகவே, கைத்தறியும் பெற்ற இத்தியாவின், — குடியாக இத்தியாவின், — கவனிகள் தனவர்கள் ஆட்டி பரிசும் இத்தியாவின், — கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆயத்தே வரது என்ற தம்பிக்கை எல்லாருக்கும் இருந்தது. கைத்தறித் தொழில் சேர்த்து வந்த எல்லாவித கைத்தறியும் சலுகைகளும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததும் இயல்பேயாகும்.

ஆனால், நடந்தது என்ன தெரியுமா? எதிர்பார்த்ததற்கு நேர்மாறான நிலைமையாக ஏற்பட்டது.

இத்தியா கைத்தறியும் பெற்ற தாலிலிருந்து கைத்தறித் தொழில் தானுக்கு தான் கஷ்டத்துக்குமேல் கஷ்டமாக அடைந்து கிடைத்து வந்திருக்கிறது.

சென்ற மாகாணத்தில் மாதிரியும் பூர்த்து எட்டாம் கைத்தறித் தொவாள்களின் குடும்பங்கள் சென்ற பகை மாதங்களாகப் பஞ்சத்தினாலும் பட்டினி வீனாலும் பரிதவிக்கும்படி நேர்த்திருக்கிறது.

நாடு முழுவதையும் அளவிகொள்பதென்ற வரும் உணவும் பஞ்சம் ஒருபுறமிருக்க, கைத்தறித் தொவாள்கள் உணவும் பஞ்சத்துடன் தொழில் பஞ்சத்துக்கும் இலக்காகும்படி நேர்த்திருக்கிறது. கைத்தறித் தொவுக்குப் பேரீய தூர் கிடைப்பதில்லை.

உறுப்பு மார்த்தெட்டித் தூர் வாங்கித் தெய்தால் துணிவின் விலை அசாத்தியமாகியிருக்கிறது. தெய்த துணி விற்பனை யாகாமல் குவித்து விடுகிறது. எனவே, கைத்தறிகள் சோம்பிக் கிடக்கின்றன. கைத்தறித் தொவில் பிழைத்த குடும்பங்கள் வேலையில்லையும், கூலியில்லையும், உணவில்தையும் பரிதவிக்கின்றன.

இத்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? கைத்தறி இத்தியாவின் இத்த அளவிகொள்ளமான நிலைமை ஏற்படுவானே?

பகை காரணங்களைக் கற்பித்துச் சொல்லலாம். உலக மகாயுத்தம், உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி, பாகிஸ்தான் பிரிவினை, ஸ்டாலின் கடன் பாகி, பகுத்தி விளையும் குறைவு, — இப்படியும் பகை கற்பிப்பவர்களின் தனியில் பழியைப் போடலாம்.

ஆயினும், இவ்வளவு காரணங்களையும் தவிர்த்திச் செய்து கைத்தறித் தொழிலைப் பாதுகாப்பது கைத்தறி இத்திய சர்க்காரின் கடமையாகும். அப்படிச் செய்யவேண்டும். ஒரு முக்கியமான கடமையில் தவறியதாகும். கடமையில் தவறி

யதோடு, இந்திய சர்க்காரின் நிர்வாகத் தலையாளரும் சேர்த்து கைத்தறித் தொழி லுக்குக் கேடு சூழ்வது என்றும், அதை யாராவதான் சவிகை முடியும்?

இந்திய சர்க்காரின் புதிய தொழில் மந்திரி கனம் ஹரிசெருக்ஷா மஹ்தாய் அவர்களினாலேயே சவிகை முடியுமெனில்!

தான் மனுஷ்யர்! தானாய்மான மனுஷ்யர்! ஆதலின், சர்க்கார் நிர்வாகத் தலையாளரும் சேர்த்து விட்டன என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்!

அந்த வகையில் விசேஷத்தான்! ஒப்புக்கொண்ட படியாக, தலைய ளுக்குப் பரிசாரம் ஏற்படலாம் என்று தம்பிக்கையும்கூட உண்டாகிறது.

சென்னை மாகாணத்தில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிகளை பர்மர், மலேயா, ஆப்பிரிக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வரவோடு தடைபயிற்சி ஏற்றுமதி செய்ய நெவான்களுக்கு ஏற்பெனவே உரிமை இருந்து வந்தது. ஆனால் அந்த உரிமையை இந்திய சர்க்கார் 1948-ம் வருஷத்தில் எடுத்துச் செய்து விட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாகப் 'பர்மிட்' முறை யொன்றை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த முறையின் விளைவாக கைத்தறி துணிகளை நெய்க ஆரம்பித்தன. நெய்த துணிகளை வாய்க்குமையர் இருந்தும் விதிக முடிய விடவில்லை என்று நெய்தத் தொழிலாளர்கள் தனித்தார்கள்.

இது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முதல் அடி!

இந்த கட்டணத்தில் ஒரு வருஷத்துக்கு முன் இந்திய சர்க்கார் வெளி நாடுகளுக்கு தூக் ஏற்றுமதியை அனுமதித்துவிட்டார்கள்.

அவ்வளவுதான்! மேற்படி உத்தர்ப்பத்தை யிங் முதலாளிகள் பூரணமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளாமல் விடுவார்களா? கைத்திரப் போராள்டம் நடந்த காலத்தில் அன்னியத் துணி பவிக்கார இயக்கத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கொள்ளை வரபம் ஏற்படுத்த யிங் முத லாளிகள் இந்திய சர்க்காரின் உத்தரவையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். மில்கனில் உற்பத்தியாகும் பன தக தூக் மேக்கிளையும் அநிக் விடுக்கு வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து கொள்ளை வரபம் அடித்தார்கள். அவர்களையுடைய செய்கை தங் தாட்டிக் கொடுமையான தூக் பஞ்சுத்தைத் சிறுக்கத்து விட்டது.

மூல் ஏற்றுமதி உத்தரவு கைத் தறி நெவான்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டாவது அடி!

நெவான்கள் நெய்த துணிகள் விநியோகமாக நெய்க்கி விடக்கூட்படி முதல் உத்தரவு செய்தது. இரண்டாவது உத்தரவு நெவான்களுக்கு தானே விடைக்காமல் செய்து விட்டது! இவ்வாறாகக் கைத்தறி நெவான்களின் கதி இருபுறமும் இடிபடும் மத்தளத்தின் கதையாக முடிந்தது!

இந்திய சர்க்கார் உத்தரவுகளின் விளைவாக நெவான்களின் குடும்பங் களில் பன பட்டினி விடக்கூட்படியாயிற்று. சோத்திரே பன குடும்பங்கள் நெய் வுத் தொழிலை விட்டுவிட்டு விநகு வெட்டி ஜீவனம் செய்ய நேரித்ததாம். மற்றும் பலர் பந்தா இல்லாளியும் புனியக் கொட்டடாளியும் தின்று உயிர் வாழ நேரித்ததாகச் சொந்த மாதம் தமது ஸட்டமேனஜியில் பிரகாசமான ஒரு கடித்த ிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இன்னும் ஏழை நெய்தத் தொழிலாளர்களின் கைதூக் இப்போதாவது சர்க்கார் செவிகளில் விழுந்ததைக் குறித்துச் சந்தேகம் அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஹரிசெருக்ஷா மஹ்தாய் சொந்த வாரம் சென்னைக்கு விஜயம் செய் தார். "தூக் ஏற்றுமதியை அனுமதித்தது தவறு. சர்க்கார் செய்த இந்தத் தவறை ஒத்துக் கொண்டு பரிசாரம் தேடவே தான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். இப்போது ஏற்படுகின்ற நிலைமைக்குச் சர்க்கார்தான் யோறுப்பாளி" என்று அப்போது பட்டவந்ததாமாத ஒத்துக்கொண்டார் ஸ்ரீ மஹ்தாய்.

இந்திய சர்க்கார் கைத் தொழில் மந்திரி சர்க்காரின் தலையாள ஒத்துக் கொண்டதுடன் திருப்தி அடையவில்லை.

கைத்தறி நெவான்களின் கஷ்டங்கள் திருவதர்வான முதலாளிகள் சர்க்கார் கைக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருப்பதாகவும் உறுதி கூறினர்.

சென்னை மாகாணத்துக்கு இம் மாதம் 17,651 பேர்களுக்கும், பிரைமரீயில் 18,801 பேர்களுக்கும், மார்ச் மாதம் 10,037 பேர்களுக்கும் தூல் விநியோகிக்கப் படும் என்று ஸ்ரீ மஹதாப் அறிவித்துள்ளார்.

ஆனால் தொலாண்டுகளின் சார்பில் அவசியம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மகஜரில் மாதம் மூப்பதாயிரம் பேர் தூல் எப்பிள செய்தானதில் சென்னைக் கைத்தறி தொலாண்டுகளின் நிலைமையில் அதிக அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மூப்பதாயிரம் பேர்கள் கொடுத்தால்தான் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள கைத்தறிக்களில் மாதந்தில் இருபது நாடாவது வேலை தடையேறும் என்றும் அந்த மகஜரில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

கைத்தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ மஹதாப் தமது மாகாணத்தில் ஒரு வாரம் ஊராயில் யாத்திரை செய்தார். பல தகவர்களுக்கும் தேரில் சென்று கைத்தறி தொலாண்டுகளின் கஷ்ட தஷ்டங்களைக் காரணம் கேட்டதுடன் கண்ணாறும் யாத்தார்.

"இனி கைகிளப் பாடாதீர்கள். என்னவானாலும் கைத்தறி தொலுத் தொழிலைப் பூரணமாக ஆதரிக்க எக்காரர் உறுதி கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய துன்பத்துக்குக் காரணமான தூல் பற்றுமதியை இந்த வரலாக ஆரம்பத்திலிருந்து தடுத்து விட்டோம். எனவே தூல் பஞ்சம் கூடிய சீக்கிரம் தீர்த்துவிடும். ஏதிர்காலத்தில் தூல் பஞ்சம் என்ற பேச்சுக்கே இந்த நாட்டில் இடம் இல்லை. மீதச் செய்து விடுகிறோம். கைத்தறி ஜவுளிகளை வேளிதாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்தியிருக்கிறேன்" என்று ஸ்ரீ மஹதாப் கூறிச் சென்றிருக்கிறார்.

பனவே, இந்திய எக்காரர் தாய்கள் செய்த பெரும் தவறுக்கும் பிராயச் சித்தமாக சென்னை மாகாணத்துக்கு ஒதுக்கப்படும் தூல் பேர்களைத் தொகையை அதிகப் படுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த மாகாணத்தில் விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக எட்டக்கண்டக்கானவர்கள் எழுப்பிடுள்ள கைத்தறி தொலுத் தொழிலுக்கு இனி எக்காரத்திலும் இந்தகையை இவ்வளவு ஏற்படாதிருக்கவும், மேற்படி தொழில் ஊர்ச்சி வகடையவும் தகுந்த முறைகளைக் கைக் கொள்வார்களே என்று நம்புகிறோம்.

அட்டைப்பட விவக்கம்

பண்ணுக்கு வேயங்குழலில் ஊதி வந்திட்டாம்—அதைப் பற்றி மறக்குதில்லை பஞ்சை புள்ளமே

—பாரதியார்

கண்ணன் மீது கையால் கொண்டது எய்வளவு பெரிய தவறு என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டான் அந்தப் பெண்.

"இவ்வளவுக்கு இவ்வளவு இடத்தில் சந்திக்கிறேன் என்பது, காண்கு இவ்வேகு இடத்தில் சந்திக்கிறேன் என்பது கடைசியில் இவ்வுறம் சந்திப்பதில்லை, காண்பும் சந்திப்பதில்லை; எந்த இடத்திலும் சந்திப்பதில்லை! இப்படிப்பட்ட கண்ணனோடு என்ன உறவு வேண்டிக் கிடக்கிறது. இந்தக் கண்ணனை மறந்து தொலைப்பதுதான் நல்லது. 'கண்ணமே! நீ இனி இந்தக் கண்ணகிப் பற்றி நினைவாதே!'" என்று தன் கண்ணத்துக்கும் ஆக்கினை விட்டு கைத்தான்.

மனசு அய்வளவு கையமாகக் கொண்டபடி கேட்டு விடுவதோ! அதனால் மனசை வேறு விதம் சித்திசாளில் செலுத்த நினைத்து ஆற்றங்கரைக்கும் புறப்பட்டான். காவிக் குடத்துடன், தண்ணீர் கொண்டு வரும் எண்ணத்துடன் புறப்பட்டான்.

வழியில் ஒரு தாமரைக் குளமிருந்தது. அநிலிருந்து இரண்டு தாமரை மொட்டுக்களைப் பறித்துக் குடத்துக்குள் வைத்துக் கொண்டு மேலே வடிகு கொண்டிருந்தான். ஏதேதோ நினைத்துக் கொண்டே வடிகுடன்! அப்போது எய்வளவுதோ அளவு பண் ஒன்று காதலில் மிதந்து வந்தது. 'குழலோரை கண்ணு கேட்கிறது! எய்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது! கண்ணன் அல்லவோ குழல் எடுத்து வந்துள்ளது!' என்று கண்டு கொண்டான். உடனே அவன் நீர்மாடங்கள் முடிவுகள் வரவும் இருந்த இடம் தெரிவாமல் மறைந்து விட்டான். கண்ணனின் கீதாவே, உணர்ந்திலும் உடனிலும் விவாதித்து நின்றது!

உணர்ந்தில் பெயர்விலும் அணர்ந்தததப் பெரு ஸுபந்தி செய்து அடக்கிக் கொள்ளப் பார்க்கிறான், ஒரு கணத்தான் அப்படி அடக்கி வைத்துக் கொண்டு சிறை முடிவிறது! அந்தக் கணம், குடத்தை மறித்து, மணசு மறித்து, குழலோரையைத் தொடர்ந்து ஓடப்போகிறான்!

அப்படி ஒருவதற்கு மூன்் பெயர்விலுக்கும் மயிற்செயை அடக்கிக் கொள்ள ஸுபந்ம் அந் புதக் காட்சியை, அந்த ஒரு கண வேர விசத்திர அதுபயத்தை இந்த இதம் அட்டைப்படமொக கமது சித்திரக்காரர் தீட்டி யிருக்கிறார்.

தேகு வெல்லாம் தமிழ் முழுக்கம் ஏதிரோலிக்கச் செய்வதே
எங்கள் தோக்கம்

தமிழ் நாட்டின் தலைநகரத் தாவல் தெயி, பிரண்ட் மிகடன் ஆசிரியர்

திரு. நாரண துரைக்கண்ணன்

(ஜீனா - துரை)

தீட்டும்

தோடர் "நாவல்" எத இதழில் துவக்கம்

செய்திச் சுழலில் கிரிப்பொலி - கினிமா கிண்டல்
தேவியின் ரீங்காரம் கிந்தனையைக் கிளறும்,

ஆண்டு சந்தா மலருடன் ரூ. 4 - தனிப் பிரதி அனு 4

20-1-51ல் வெளிவருகிறது

இன்றே சந்தாநார்க்காகக் கேடுக்கள்

வி. வி. ராமசாமி, ஆசிரியர்: "தமிழ்த் தென்றல்", விருதுநகர்

தென்னிந்தியாவில் கோயமுத்தூருக்கு அருகில்
தயாரிக்கப்படும்

TITAN

புடரன் மார்க்கு

உயர்த்தாமாள்

பெய்ண்டு, வார்னிஷ் ரகங்கள்

Ready mixed paints:—சீக்கிரமாக உலரக்கூடிய கட்டித்தட்டாத
பெய்ண்டுகள் 25 பிரகாரமான வர்ணங்களில் தயாரிக்கப் படுகின்றன

Self Paint No. 980:—இந்த வெள்ளை நிறம் கெட்டி பெய்ண்டு
மிகவும் சிறந்த வெளுப்புக் கொடுக்கும்.

Synthetic Varnish:—இந்த உயர்த்தாமாள் வார்னிஷ் ரேஜினம்
சேர்த்தது. தண்ணீரால் கெடாத வார்னிஷ்.

Copal Varnish:—சீக்கிரத்தில் உலர்த்து வேரு பண்பண்பாக
இருக்கும். மிகு வேரு குறைபாடானது.

மிகு விவரங்கள், ஷேட் கார்டு வேண்டியவர்கள்
கீழ்க் கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்:

TITAN PAINT & VARNISH CO., LTD.

PODANUR (near Coimbatore) Telegrams: "TITAN"

பவநகர் சதாவதானம்!

சென்னை சுவாமிநாதர் பவநகர் மடாராஜா கிரிநிலை
ஆளுமார்; குறிஞ்சி மலர் ஏறிப் போய் ஆட்டி ஆடுவர்;
கொஞ்சி விளையாடுவார். குறிஞ்சிக்கு அன்பு எய்-
வதில் கைதொந்தவார் என் பொல்லாமை அறியீராம்.
ஆகையால் அவர் தஞ்சாவூர் பிழில் நடக்கப்
போகும் தயாவுப் போம் உற்சவத்தில் சகல...

...பின்னர் திரு. தியாகராஜன் தாலை வாயிற்
புத் தொண்டு சாத்திரத்தை கல்வி
செய்தான் யாழ்ப்பாண ஆசனியப் படுவது கல்வி

“கல்கி” குடியரசு மலர்

தான் 1951-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 24-ம் தேதி “கல்கி” குடியரசு மலர் சிறப்பாக வெளிவருகிறது. “கல்கி”யின் வார இதழ் அளவிலேயே சுமார் 200 பக்கங்கள் கொண்டதாய்ப் பல வர்ணச் சித்திரங்களுடன் விளங்கும். அதிசூர்னமும், அரசியல் தலைவர்களும் ஆசிரியர்களும் எழுதிய கதைகள், கட்டுரைகளுடன் போலிகளும், இது “கல்கி” வார இதழுடன் சேர்த்ததன்வ. தனி வெளியீடு.

விலை ரூ. 1-0-0

000

தான் செலவு:

இத்தியா, இலங்கை அனா ரி. இரா வெளிநாடுகள் அனா ரி. பிரதீஸ் சித்திரி தானிக அனாப்பம்பும்

உங்கள் பக்கத்திலுள்ள “கல்கி” ஜென்டுகனிடம் உடனே பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்
மாதேஜர்

கல்கி கவர்யாலயம் : கீழ்ப்பாக்கம் : சென்னை

14 நாட்களில் நீங்களும் அழகிய சருமத்தை அடையலாம் என்று டாக்டர்கள் நிரூபிக்கின்றனர்

பாபேலின் அழகுத்தீட்டில் கெட்டுவது எவ்வளவு வேகமாக இருக்கிறது உடைய 1418 க்ரீசுவிடம் உபயோகிக்கப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டது. 14 நாட்களில் மூன்று பேர்வள்கள் இருவர் அழகிய சருமத்தைப் பெற்றனர்.

நீங்கள் செய்யவேண்டியது இவ்வளவுதான். பாபேலின் கோப்பாஸ் உங்கள் மூகத்தைக்கொண்டவர். அதன் அடர்த்தியான துகளையுடன் சருமத்தின் மேல்வைத்து 60 வினாடி உன் தேயுங்கள். பிறகு அசர்புங்கள். ஒரு நாளைக்கு 3வேளை வீதம் 14 நாட்கள் இவ்வாறு செய்வுங்கள். கீழ்க்கண்ட சருமத்தை தக்கவைக்க கவனிப்பீர்கள் :

- புதிய, பளபளப்பு தரும்!
- குறைந்த தேய்ப்பு!
- அதிக மிருதுவாகும், ஊது எழப்பு—உணர்ந்த சருமத்திற்கும்!
- தங்கி தற்கும் புதிய புகழ்ப்பதில் வாகை.
- நீடித்த உணர்வுமயம்.

சோப்பு மட்டுமேயில்லை—ஓர் அழகு சாதனம்!

பொன்னியின்

அத்தியாயம் 27

ஆஸ்தானப் புலவர்கள்

பராக்! பராக்! இதோ வருகிறார்கள் புலவர் பெருமக்கள்! கவிஞர் சிகாமணிகள்! தமிழ்ப் பெருங்கடலின் கரை கண்டவர்கள்! அகத்தியனரின் வழி வந்தவர்கள்! தொல்காப்பியம் முதலிய சங்க நூல்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர்கள்! சிலப்பதிகாரம் முதலிய ஐம்பெருங் காவியங்களைத் தலைமீறாகப் படித்தவர்கள்! தெய்வத்

தமிழ் மறையாள திருக்குறளையும் ஒருகை பார்த்தவர்கள்! இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் அறிந்தவர்கள்! இலக்கணம் கூறியதற்கு இலக்கியம் தெரிந்தவர்கள்! தாங்களே சுயமாகவும் கவி பாட வல்லவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் எழுதிய கவிகள் அடங்கிய எட்டுச் சுவடிகள் கோடரனு கோடி கரைபாசன்களுக்குப் பல்லாண்டு உயிர் வாழ்வதற்கு உணவாகும் என்னுள் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

புலவர் பெரு மக்கள் அவ்வளவு பேரும் கும்பலாகச் சந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் சந்திரானத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

“வாழ்க! வாழ்க! ஏழலகமும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆளும் சந்தர சோழ மகா சக்கரவர்த்தி வாழ்க! பாண்டியனைச் சுரம் இறக்கின பெருமான் வாழ்க! புலவர்களைப் புரக்கும் பெருமான் வாழ்க! கவிஞர்களின் கதியான கருளை வன்னல் வாழ்க! பண்டித வத்ஸவரசுவிய பரார்த்த சக்கரவர்த்தியின் திருப் பேரர் நீடுழி வாழ்க!” என்று வாழ்த்தினார்கள்.

இந்தக் கொடிவங்கையும் கூச்சல் களைவும் சந்தர சோழர் அவ்வளவாக விரும்பவில்லை. என்னும் அதை வேளியில் காட்டிக் கொன்னாமல், தமது அசையவும் மறத்து, வந்தவர்களை வர வேற்பதற்காக எழுந்திருக்க முயன்றார்.

உடனே, சின்னப் பழுவேட்டையார் முன் வந்து, “பிரபு! புலவர்கள் தங்களைத் தரிசித்து மரியாதை செலுத்தி விட்டுப் பேரக வந்திருக்கிறார்களே யன்றித் தங்களுக்குச் சிரமம் கொடுக்க வரவில்லை. ஆகையால்

செல்வன்

தலையெடுத்து நின்றான் செல்வனுக்குத்
கொண்ட உடலாது!" என்று.

"ஆம், ஆம்! அந்தக் காரணம் காரணம்
இப்பொழுதாவது நான் கருத்துக்குத் தெரிந்தும் செல்வன்
கொண்ட உடலாக வந்தேன்!" என்று
புலவர் அவர்கள் தலையாட்டிப் புலவர் சொன்னார்.

"உங்களை வெல்லும் காரணமாகத்
பிறகு பார்ப்பதில் எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி.
அவ்வளவு அமர வேண்டும். சில பாடல்கள்
சொல்லி விட்டுப் போக வேண்டும்!" என்று
தமிழ் பாரை சொன்னார்.

தாயின் கீழ்த்திருந்த தந்தை இவர்களை
காணவில்லை என்று சொல்லும் உட்கார்த்தாள்.
அதுதான் சமய மென்று மது வீரன் வயல்
வளையலும் புலவர் உட்கார்த்துடன் வந்து
உட்கார்த்து கொண்டார். தான் சொல்ல
விரும்பியதை முடிந்தும் சொன்னதிலும்
சொல்லாமல் போக அவனுக்கு மனம் இல்லை.
சந்தர்ப்பம் ஒரு வேளை மதுபடி மெட்டத்தால்
சொல்லி விட்டுப் போகலாம் என்று எண்ணி
உட்கார்த்தான்.

இதைச் செல்வன் பற்றிவிட்டதால்
வளையல்கள். அவருடைய மீதம் துடித்தது.
முதலில் அவனை வெளியில் அனுப்பிவிட்ட
வரலாறு என்று நினைத்தார். பிறகு, அவன்
அங்கே தம்முடைய கண் காணிப்பில் இது
படுதல் என்று நினைத்தார். எனவே,
அவனைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தலையாட்டிப் பார்ப்பது
தான். இந்தப் புலவர்கள் சொன்ன பிறகு
அவனை வெளியே அனுப்புவது என்று அவன்
மகாராஜாவிடத்தில் சொன்ன செய்தி என்ன
வென்பதை கங்கு தெரிந்து கொண்ட விளும்
பிறகு. "அபாயம்! அபாயம்!" என்ற அவ
னுடைய குரல் அவர் காதில் இன்னும் ஒலித்
துக் கொண்டே இருந்தது.

"புலவர்களே! தமிழ் பாடல்கள்
கேட்டு அதிக கவனமாகிற்று. என சொன்ன

கங்கு

தமிழ் பாடல்களுக்குப்
பரிந்துரைக்கின்றன.
உங்களில் எவரே
இவ் புதிய பாடல்
பற்றும் கொண்டு

வந்திருக்கிறீர்களா?" என்று சக்கர வர்த்தி சந்தர சோழர் கேட்டார்.

உடனே ஒரு புலவர் சிகாமணி எழுந்து நின்று, "பிரபு! உலக புரத்தில் தங்கள் திருப் பெயரால் விளங்கும் சந்தர சோழப் பெரும்பள்ளியிலிருந்து அடியென் வந்தேன். சிவ சேசச் செல்வராமிய தாங்கள் பொளந்த மடாலயத்துக்கு சிவந்தம் அளித்து உதவியதை இந்தத் தமிழகமெங்கும் உள்ள பொன்நீர்கள் பாராட்டிப் போற்றுகிறார்கள். தாங்கள் உடல் நோயுற்றிருப்பது அறிந்தது முதல் பிஷாக்கள் மிக்க கவலை கொண்டு தங்கள் உடல் நலத்துக்காகப் பிரார்த்தனை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பிரார்த்தனைப் பாடலை இவ்விடம் சொல்ல அருள் கூர்ந்து அனுமதி தர வேண்டும்!" என்றார்.

"அப்படியே சொல்ல வேணும்; கேட்கக் காத்தாக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

புலவர் பின்வரும் பாடலை இரையுடன் பாடினார்.

"பேரியத் திருமிழல் புனித! தீத
[பரவுதும்
மேதகு தந்திபுரி * மன்னர் கந்தரச்
சோழர் வண்மையும் வளப்பு
நிண்மையும் உலகித் திறத்தவரே
[கொலையே!"]

பாடலைக் கேட்டதும் புலவர்கள் அக்கலை போரும் "நன்று! நன்று!" என்று கூறித் தங்கள் பாராட்டு நிலைத் தெரிவித்தார்கள்.

"புத்தர்கள் இவ்வளவு நன்றி புனடயலர்களா யிருப்பது வியப்பு, வியப்பு!" என்றார் ஒரு வீர காவக் கவிராயர்.

"ஆம்; அது வியப்பான காரியம் தான். உலகபுரம் புத்த மடத்துக்கு நான் செய்த சேவை மிக அற்பம். அதற்கு இவ்வளவு பாராட்டு வேண்டுமா?" என்றார் மன்னர்.

"சக்கரவர்த்தியின் வண்மைத் திறத்தை அனுபவித்தவர் யார்தான்

என்றென்றைக்கும் நன்றி செலுத்திப் பாராட்டா திருக்க முடியும்? இந்திரனும் சூரியனும் சிவபெருமானும் உட்த் தங்களுடைய வண்மையின் பயனை அனுபவித் திருக்கிறார்கள்!" என்றார் மற்றோர் புலவர் சிரோமணி.

சந்தர சோழர் முகத்தில் புன்னகை தவழ, "அது என்ன? இந்திரனும் சூரியனும்? சிவபெருமான் கூடவா? அவர்கள் எதற்காக என்னிடம் நன்றி செலுத்த வேண்டுமாம்?" என்று கேட்டார்.

"ஒரு பாடல் சொல்ல அனுமதி தர வேண்டும்!" என்றார் அப்புலவர்.

"அப்படியே நடக்கட்டும்!" என்றார் மன்னர்.

புலவர் கையின் கொண்டு வந்திருந்த ஓலைபைப் பிரித்துப் படிக்கவந்தார்:—

"இத்தியம் சைக் ளி அகத்தா!,-
பிர மூலத்தா!
சேத்தி மேலித் தவயத்து,-
சிவகு மனத்துப்
பெத்துத் தோய் பகல்க்குத்தா!,-
பகழயாத தா!
கத்துப்போடிய வாவோய்ப்பர்க்கு இத்
தேவ்க்குத்தே!"

பாடலைப் புலவர் பாடித்து முடித்த தும் சபையிலிருந்த மற்றப் புலவர்கள் எல்லாரும் சிரக்கம்ப கரக்கம்பம் செய்தும், 'ஆறாகாரம்' செய்தும், "நன்று! நன்று!" என்று கூறியும் தங்கள் குதூகலத்தை வெளியிட்டார்கள்.

சந்தரசோழர் முக மலர்ச்சியுடன் "இந்தப் பாடலின் பொருள் இன்ன தென்பதை யாராவது விளக்கிக் சொல்ல முடியுமா?" என்றார்.

ஒரே சமயத்தில் பலர் எழுந்து நின்றுங்கள். பிறகு நல்லன் சாத்தனாரைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் உட்கார்ந்தார்கள். நல்லன் சாத்தனார் பாடலுக்குப் பொருள் கூறினார்:—

"ஒரு சமயம் தேவோத்திரனுக்கும் விருத்திரகாசனுக்கும் போர் நடந்தது. அதில் இந்திரனுடைய ஐராவதம் இறந்து போய் விட்டது. அதற்கு இனையான வேறொரு யானை எங்கே கிடைத்தம் என்று இந்தியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கனாடியில் பழையயானை நகரில் வாழ்ந்த கந்திரோழ சக்கர வர்த்தியிடம் அவன் வந்து 'ஐராவதத்துக்கு நிகரான ஒரு

* அந்தரங்க பகழயாதை தருக்கு தந்தி புரி என்னும் பெயரும் உண்டு. சிவ கார்த்திகு ஒரு சோழ மன்னன் பகவதர் ஆட்சியில் சிறி இத்திரோழ தந்திபுரி என்னும் பெயர் பிரபலமாக விளங்கியது. ஆகையினால் சோழ இத்தப் பழம் பாடலில் தந்திபுரி மன்னர் என்று குறிப்பிடக்கூடுகிறது.

யாளை வேண்டும்' என்று பாசித் தான். 'ஐராவதத்துக்கு நிகரான யாளை என்னிடம் இல்லை. அதை விடச் சிறந்த யாளைகள் தான் இருக்கின்றன!' என்று இத்திராணத் தமது யாளைக் கொட்டாரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர்கே குன்றங்களைப் போல் தீன்ற ஆயிரக்கணக்கான யாளைகளைத் தேவேந்திரன் பார்த்துவிட்டு 'எதைக் கேட்பது?' என்று தெரியாமல் திகைத்து நின்றான். அவனுடைய திகைப்பைக் கண்ட சந்திரசோழர் தாமே ஒரு யாளைவைப் பொறுக்கி இத்திராணுக்கு அளித்தார். 'அந்த யாளைவைய எப்படி அடக்கி ஆளப் போகிறோம்? எம் வஞ்சாயுத்தினால் கூட முடியாதே!' என்ற யீதி இத்திராணுக்கு உண்டாகி விட்டதைக்கவனித்து, வஞ்சாயுதத்தை விட வலிமை வாய்ந்த ஓர் அங்குசத்தையும் அளித்தார்.....

"பின்னர் ஒரு காலத்தில், செங்கதிர் பரப்பி உலகுக்கெல்லாம் ஒளிக்கும் சூரிய பகவானுக்கும் ராகு என்னும் அரசர்களுக்கும் பெரும் போர் மூண்டது. ராகு தினகரனை விழுங்கப் பார்த்தான். முடியவில்லை! தினகரனுடைய ஓரி அவ்விதம் ராகுவைத் தவித்து விட்டது. ஆனால் சூரியனுடைய தேரில் பூட்டிய குதிரைகள் ஏழும் ராகுவின் காலகோடி விசுத்தினால் தாக்கப்பட்டு இறந்தன. சூரியன் தன் பிரயாணத்தை எப்படித் தொடங்குவது என்று திகைத்து நிற்கையில், அவனுடைய திக்கற்ற கீழையைக் கண்ட சந்திரசோழர் ஏழு புதிய குதிரைகளுடன் சூரிய பகவானை அணுகி 'ரதத்தில் இத்தக குதிரைகளைப் பூட்டிக்கொண்டு சென்று உலகத்தை உயலிக்க வேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார். தன் குதிரையில் வந்த ஒரு சோழ சக்கரவர்த்தி இவ்விதம் சமயத்தில் செய்த உதவியைச் சூரியனும் மிக மெச்சினான்.

"பின்னர், சிவபெருமானுக்கும் பார்வதி தேவிக்கும் கைமையங்கிரியில் திருமணம் நடந்தது. பெண் விட்டார் கவிமான சீவரிசைகளுடன் வந்திருந்தார்கள். ஆனால் பல்வகைக் கொண்டு வரத் தவறியிட்டார்கள். ஊர்வலம் நடத்துவதற்கு ஏழுது மாட்டைத் தவிர வேறு வாகனம் இல்லை.

என்று கவிபுடன் பேசித் கொண்டார்கள். இதை அறிந்த சந்திரசோழ சக்கரவர்த்தி உடனே பழைய பாறை அரண்மனையிலிருந்து தமது மூத்துப் பல்வகைக் கொண்டு வரச் சொன்னார். பல்பத்தியுடன் சிவபெருமான் திருமணத்துக்குத் தம் காணிக் கைபாக அப் பல்வகைக அளித்தார். அப்படிப்பட்ட சந்திரசோழ சக்கரவர்த்திக்கு உவமை சொல்லக் கூடிய வர்கள் 'இந்த விரிந்து பரந்த அலை கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகத்தில் வேறு வர் இருக்கிறார்கள்?.....'

இதை பெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சந்திரசோழ சக்கரவர்த்தி 'சேர்' என்று சிரித்தார். சோயின் வேதனையிலும் கெடுதலாக சிரித்தறிவாத சக்கரவர்த்தியின் சிரிப்பு அவருடைய இளைப்பின்பாப் பத்திரிபான மலையமான் மகன் வானவன்மாதேவிக்கும் தாதிபர்களுக்கும் அரண்மனை வலத்திபருக்கும் கூடச் சிறிது உற்சாகத்தை அளித்தது.

கேட்டவர்த் தனபதி சின்னப் பழுவெட்டகாரப் இந்தனை நேரமும் தீன்ற கொண்டே யிருந்தவர், சக்கரவர்த்தியைக் கைகடப்பி வளங்கி, "பிரபு! என் பெரிய தவறு செய்து விட்டேன்! பிறை பொறுத்து மன விக்கவேண்டும்!" என்றார்.

"ஆ! தனபதிபா பேசுகிறதா? நீர் என்ன பிறை செய்தீர்! எதற்காக மன்னிப்பு! ஒரு வேளை இத்திராணுக்கு என் அளித்த வேண்டி யாளைவையும் சூரியனுக்கு அளித்த குதிரைகளையும் திரும்பப் பறித்துக் கொண்டு வந்து விட்டாரோ? சிவபெருமானிடமிருந்து சிலிகைமையையும் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து விட்டாரோ? செய்யக் கூடியவர் தான் நீர்!" என்று சந்திரசோழர் சொல்லி யீண்டும் சிரித்ததும், சக்கரவர்த்தியுடன் சேர்ந்து புலவர்களும் சிரித்தார்கள். எல்லாதையும் கேட்டதும் அதிகமாக வந்திப்பத் தேவன் சிரித்தான். அதைச் சின்னப் பழுவெட்டகாரப் கவனித்து அவனை நோக்கிக் கடுமையாக ஒரு பார்வை பார்த்தார். உடனே, சக்கரவர்த்தியின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துக் கூறினார்:—

"அரக்கரசரே! என் செய்த பிறை இதுதான். இந்தனை காலமும்

நான் இவர்களைப் போன்ற புலவர் சிகாமணிகளைத் தங்க ளிடம் வரவொட்டாமல் தடை செய்து வைத்திருந்தேன். அரண்மனை மருத்துவர் சொற்படி செய்தேன். ஆனால் இப்போது அது பிழை என்று உணர்விறேன். இந்தப் புலவர்களின் வரலினால் தங்கள் மூகம் மலர்ந்தது. இவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுத்

தங்கள் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்கள். அந்தக் குதூகலச் சிரிப்பின் ஒலியைக் கேட்டு உடைய பிரிப்பின் மூக

மும் தாதியரின் மூகங்களும் மலர்ந்தன. நானும் மகிழ்ந்தேன். இவ்வளவு குதூகலம் தங்களுக்கு அளிக்கக் கூடியவர்களை இத்தனை நான் தங்கள் சந்திதானத்திக்கு வரவொட்டாமல் தடுத்தது என்னுடைய பெரும் பிழை தானே?....." என்றார்.

"என்று சொன்னீர், தளபதி! இப்போதாவது இதை நீர் உணர்ந்தீர், அல்லவா? 'வைத்தியர் சொல்லுவதைக் கேட்க வேண்டாம்', புலவர்கள் வருவதைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று உமக்கு நான் அடிக்கடி சொன்னதின் காரணம் தெரியிறது அல்லவா?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

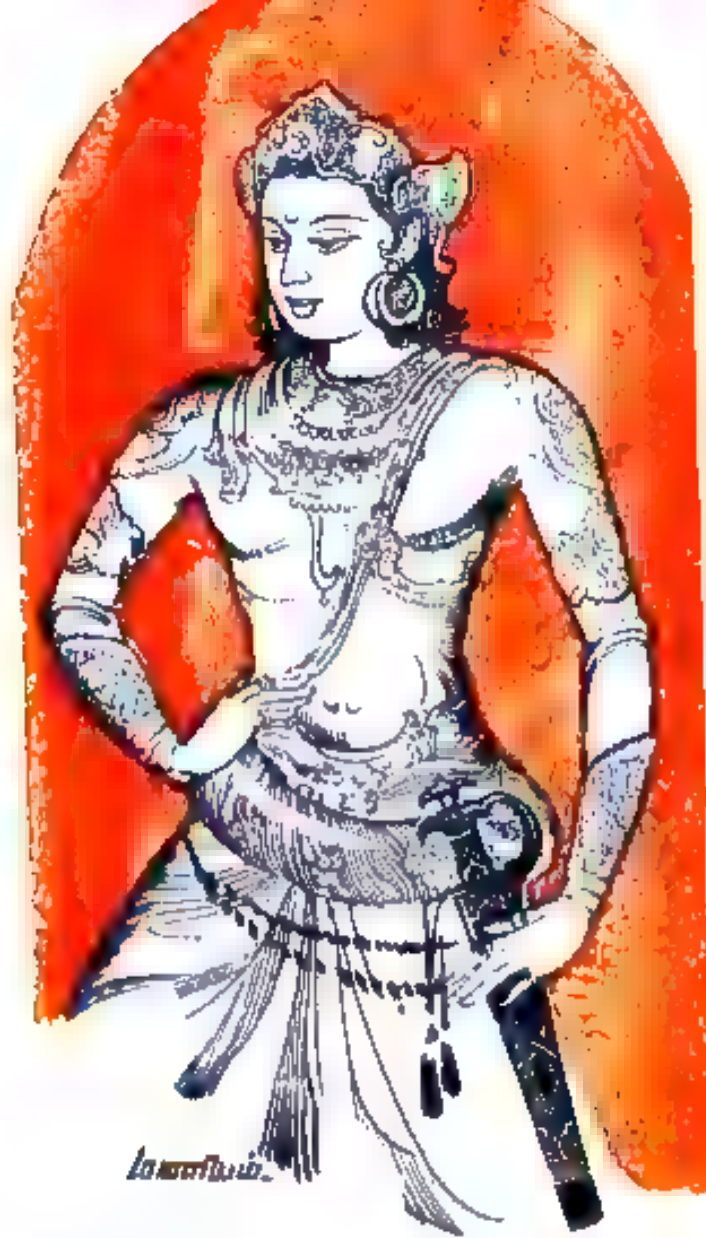
அரண்மனை வைத்தியர் எழுந்து கைகட்டி வாய் புதைத்து ஏதோ சொல்லத்

தொடங்கினார்.

அதைச் சந்தர சோழர் எட்டைசெய்யாமல் புலவர்களைப் பார்த்து, "இந்த அருமையான பாட

லைப் பாடிய புலவர் வரர் என்று உங்களில் யாருக்காவது தெரியுமா? தெரிந்தால் சொல்வீயேனும்!" என்றார்.

நல்லன் சாத்தனார், "அரசர்க்கரசே! அதுதான் தெரியவில்லை! நாங்களும் அதைக் கண்டு பிடிக்க முயன்று

மகாபாயம்.

கொண்டுதான் ஸிருக்கிறோம். கண்டு பிடித்து அந்த மாபெரும் புலவருக்குக் 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்று பட்டம் சூட்டவும் சிலிகையில் ஏற்றி அவரை நாங்கள் சுமந்து செல்வதும் சித்தமா யிருக்கிறோம். இதுகாறும் எங்கள் முயற்சி பலன் அளிக்கவில்லை!" என்று சொன்னார்.

"அதில் லிபப்பு ஒன்றுமில்லை. நாலு வரி கொண்ட பாடலில் இவ்வளவு பெரும் பொய்களை அடக்கக் கூடிய

மகா கவிஞர் தமது பெயரை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு முன் வர விரும்ப மாட்டார் தானே?" என்று மகாராஜா கூறியதும், புலவர்களின் திருமுகங்களைப் பார்க்க வேண்டுமே! ஒருவர் முகத்திலாவது 8 ஆட்களில், என்ன மறுமொழி சொல்லுவது என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

இந்த நிலைமையில் வந்து வந்தியத் தேவன் துணிக்கலாக எழுந்து, "பிரபு! அப்படி ஒரே அடியாகப் பொய் என்று தள்ளி விடக்கூடாது. இல்லாத கவிஷயத்தைச் சாதாரண பாமர மக்கள் சொன்னால் அது பொய்! இராஜாங்க நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் அவ்விதம் சொன்னால், அது இராஜாங்க திர சாணக்கியம்! கவிகள் அவ்வாறு கூறினால் அது கற்பனை, அணி அலங்காரம், இப்பொருள் உவமை....." என்றான்.

புலவர்கள் அத்தனை பேரும் அவன் பக்கமாகப் பார்த்து,

"நன்று! நன்று!" என்று உற்சாகத்தடன் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தியும் வந்தியத் தேவனும் கூற்று கேட்கி, "ஓ! டீ கால்கியி லிருந்து ஓலை கொண்டு வந்தவன் அவ்வவா? கெட்டிக்காரப் பிள்ளை! நன்றாக என்னை மடக்கிவிட்டாய்!" என்றார். பிறகு சபையைப் பார்த்து, "புல

* பட்டத்து அரசரைய 'உடைவ ரோட்டி' என்று குறிப்பிடுவது அக்காலத்த மரபு.

வர்களை! பாடல் மிக அருமைவாய்
பாடலாக இருந்தாலும், அதைப் பாடி-
யவரைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய
சிரமமும், அவருக்குக் கவிச் சக்கர-
வர்த்தி என்னும் பட்டம் சூட்டவேண்-
டிய அவசியமும் இல்லை. இதைப்
பாடிய புலவரை எவர்க்குத் தெரியும்.
ஏற்கெனவே அவருடைய சிரவின்
பேரில் தூக்கமுடியாத கனமுடைய
சோழ சாம்ராஜ்ய மணி மதுமம்
உட்கார்ந்து அழுத்திக் கொண்டிருக்-
கிறது. 'புவிச் சக்கரவர்த்தி' 'திரு
புலன சக்கரவர்த்தி' 'எழுமகன் சக்கர

வர்த்தி' என்னும் பட்டங்களையும்
அந்தக் கவிசாஸர் சமீக்க முடியாமல்
கமந்து கொண்டிருக்கிறார்!" என்றார்
கந்தர சோழர்.

இதைக் கேட்ட புலவர்கள் அத்தனை
பேரும் ஆச்சரியக் கடலில் முழுவித்
தத்கனித்தார்கள் என்று கூறினும்,
அதை வாசகர்கள் பொய் என்று
தன்னி விடக்கூடாது! ஆசிரியரின் கற்-
பனை, அணி அலங்காரம், இப்பொருள்
உலமை,—என்று இவ்விதம் ஏதாவது
ஒருவரை இலக்கணம் கூறி ஒப்புக்
கொள்ளத்தான் வேண்டும்!

அத்தியாயம் 28

இரும்புப் பிடி

திருமேன்று பொங்கிய புதுவெண்-
ளம் போன்ற ஆச்சரியத்தின் வேகம்
சிறிது குறைந்ததும், புலவர் தலைவ-
ரான கல்லன் சாத்தனார், "பிரபு!
அப்படியானால், இந்தப் பாடலை இப்பற்-
திய கவி....." என்று தயங்கினார்.

"உங்கள் முன்னால், கால்களின்
கவாதினத்தை இழந்து, நோலப் படுக்-
கையில் படுத்திருக்கும் புவிச் சக்கர-
வர்த்திதான்!" என்றார் கந்தரசோழர்.

புலவர்களிடையே பலவித வியப்-
பொலிகளும் 'ஆறா'காரமும் எழுந்-
தன. சிலர் தங்களுடைய மனோ-
நிலையை எவ்விதம் வெளிப்பிடுவது
என்று தெரியாமல் தலைவையும் உயம்-
ளையும் அமைத்துக் கொண்டிருந்-
தார்கள். இன்னும் சிலர் தங்களு-
டைய மனோநிலை இன்னதென்று தங்-
களுக்கே தெரியாமல் கல்லாப்பச் சமைத்-
திருந்தார்கள்!

கந்தர சோழர் கூறினார்:—"புலவர்
பெருமக்களை! ஒரு சமயம் பழை-
யானறவில் புலவர்களும் கவிஞர்களும்
எவ்விதப் பார்க்க வந்தார்கள். அந்தக்
கூட்டத்தில் உங்களில் சிலரும் இருந்-

அமைக்கொடுத்ததன்" அவருக்கு இதை
அளித்ததன்" என்றெல்லாம் பாடி-
னார்கள். அச்சமயம் இளையபிராட்டி
குத்தவையும் என் அருகில் இருந்தான்.
புலவர்கள் பரிசீலனை பெற்றுச்
சென்றபிறகு அவர்கள் பாடிய பாடல்
களை அரசினக்குமரி புகழ்ந்து பாராட்-
டினான். குத்தவையிடம் தான் 'புலவர்
களை பெல்லாம்விட என்னும் என்றுகப்
பாட முடியும்' என்று சபதம் கூறி-
னான். பிறகுதான் வேடிக்கையாக
இந்தப் பாடலைப் பாடினான். "எனக்
குப் பரிசு கொடு!" என்று கேட்டேன்.
குழத்தை என் முதுகின்மேல் ஏறி உட்-
கார்ந்து கொண்டு 'இந்தாடுங்கள்
பரிசு!' என்று கன்னத்துக்கு இரண்டு
அறை கொடுத்தான்! அது நேற்று
வந்தது போல் எனக்கு ஞாபகம்
இருக்கிறது. ஆனால் ஆண்டு எட்-
டுக்கு மேல் ஆகிறது!....." என்றார்.

"விக்கை! விக்கை!" என்றும்,
"அற்புதம்! அற்புதம்!" என்றும்
புலவர்கள் கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

குத்தவை என்ற பெயரைக் கேட்ட
துமே வந்தியத் தேவனுக்கு மெய்

திருக்கவரம், ஒய்
வொருவரும் சோழ
குலத்தின் வன்னல்
தன் னா னவ க்
குறித்து ஒய்வொரு
பாடல் சொன்னா
கள். என்னைப் பற்-
றியும் பாடினார்கள்.
தான் 'இவருக்கு

சிறித்தது. 'சோழ
குலத்தில் பிரபந்த
அந்த இளையல்லாப்
பொன்னாசரியன்
எழிலையும் புலவரை
வையும் அறிவுத்திற-
னையும்பற்றி அவன்
எவ்வளவோ கேள்-
விப் பட்டதுண்டு.

அத்தனைபய அதிரய
அரச குமாரியைப்
பெற்றெடுத்த பாக்
கியசாலியான
தந்தை இவர்; தாய்
அதோ பக்கத்தில்
அமர்ந்திருக்கும்
மூதாட்டி. கந்தர
சோழர் தம் செல்
வப் புதல்வியைக்
குறித்தப் பேசும்
போது எவ்வளவு
பெருமிதத்தடன்
பேசுகிறார்! அவர்
குரல் எப்படித் தழு
தழுத்து உருக்கம்
பெறுகிறது!.....

வந்தியத் தேவனு
டைய வாகக் கரம்
அவனுடைய இட
மையர் கற்றிக்கட்டி
யிருந்த பட்டுக்
துணிச் சுருளைத்
தடவிப் பார்த்தது.
எனெனில் குக்க
வைப் பிராட்டிக்கு
அவன் கொண்டு
வந்திருந்த ஓலை அச்
சாறுக்குள் இருந்
தது. கடலிப்பார்த்த
கை நிகைப்படாந்து
செயலிழந்து நின்
றது! அவனுடைய
உள்ளம் திக்பிரமை
கொண்டது. ஈயோ!
இது என்ன? ஓலை
வயக் காணுமோ?
எங்கே போயிற்று?

எங்கேயாவது விழுந்து விட்டதோ!
சக்காவர்த்தியின் ஓலையை எடுத்த
போது அதுவும் தவறி விழுந்திருக்
கிருக்குமோ? எங்கே விழுந்திருக்கும்?
ஒரு வேளை ஆஸ்தான மண்டபத்தில்
விழுந்திருக்குமோ? அப்படியானால்
சென்னப் பழுவைட்டையாரின் கையில்
செல்லி விடுமோ! செல்லி விட்டால் அதி
விருந்து ஏதேனும் அபாயம் முளைக்
குமோ? அட்டா? என்ன பிரசு! எத்
தனை பெரிய தவறுதல்! இதிலிருந்து
எப்படிச் சமாளிப்பது?.....

குந்தவை தேவிக்குக் கொணர்ந்த
ஓலை தவறி விட்டது என்று அறிந்த

பிறகு வந்தியத் தேவனுக்கு அங்கு
இருப்புக் கொள்ளவில்லை. தேவில
கடந்த போதக் வர்த்தகங்களும் அவன்
காலை சரியாக விழவில்லை; விழுந்
ததும் மனதில் ஈன்கு பறியவில்லை.

கந்தர சோழர் விவப்புக் கடலில்
மூழ்கியிருந்த புலவர் கூட்டத்தைப்
பார்த்து மேலும் கூறினார்:—

“என் விளையாட்டாகச் செய்த
பாடலைக் குந்தவை யாரிடமாவது
சொல்லி விருக்க வேண்டும். ஒருவேளை
பழையாற நகுமேற்றனி ஆலயத்
தின் ஈசான்ய பட்டாச்சாரியாரிடம்

சொல்லி விடுக்கலாம். அவர் இப் பாடலை நானெங்கும் பரவும்படியென்று என்னை உலகம் பரிகரிப்பதற்கு வழி செய்து விட்டார்!....."

"பிரபு! தாங்களே பாடிவிருந்தால் என்ன? பாடல் அற்புதமான பாடல் தான்! சந்தேகமே வில்லை. தாங்கள் 'புவிச் சக்கரவர்த்தி'யா விருப்பதோடு 'வலிச் சக்கரவர்த்தி'யும் ஆவீர்கள்!" என்றார் அல்லல் சாத்தனார்.

"ஆயினும், இச் சமயம் அநேக பாடலை நான் பாடி விருந்தால் இன்னொரு கோடையையும் சேர்த்திருப்பேன். இந்திரனுக்கு யானையும், சூரியனுக்குக் குதிரையும், விஷ்ணுக்குப் பல்லக்கும் கொடுத்ததோடு சிறுத்தி விடுக்கமாட்டேன். மரக்கண்டனுக் காக மறவியைச் செப்பெருமான் உதைத்தார் அல்லவா? அந்த உதைக்கு வாய் தப்பித்துக் கொண்டான். ஆனால் அவனுடைய எருமைக் கடா வாகனம் செப்பெருமான் கொடுத்த தாங்காமல் அங்கேயே விழுந்து சேத்து விட்டது. வாகன மில்லாமல் வயலில் டாடிக் கொண்டிருந்ததைப்பற்றிப் பழையாசனம் கந்தர சோழர் பாடின ஒரு எருமைக் கடா வாகனம் ஒன்றை அனுப்பினார்!.....இப்படி ஒரு சேப்பின யும் சேர்த்திருப்பேன். அந்த எருமைக் கடாவின் பேரில் ஏறிக்கொண்டு தான் வாய் இப்போது நாம் நாம் என்று என்னைத்தேடி வந்து கொண்டிருக்கிறான். மறு தஞ்சைக் கோட்டைத் தனப்பதி சின்னப்பழுவேட்டாசர யரால் கூட வமதம் சாஜனியும் அவனுடைய எருமைக் கடா வாகனத் தையும் தடுத்து சிறுத்திவிட முடிவாது அல்லவா?"

இப்படிச் சந்தர சோழர் சொன்ன போது அவர் அருகில் வீற்றிருந்த உடைபிரசாட்டி வானவன்மா தேவியின் கண்களில் கீர் அருவி பெருகிறது. அங்கிருந்த புலவர்களில் பலர் வியப்பி அழித் தொட்கி விட்டார்கள்.

சின்னப்பழுவேட்டாசரப் பட்டுமே மருது திடத்துடன் இருந்தார்.

"பிரபு! தங்களுடைய சோகையில் பாடின பார் தொடுக்கவும் நான் சித்தமா விருப்பேன்!" என்றார்.

"அதற்கு நுபயின்று, தனப்பதி! ஆயினும் பாடின பார் தொடுக்க

கும் சத்தி மாஸிடர் பாருக்கும் இல்லை. பமரிக்க கண்டு அஞ்சாம விருக்கத் தான் நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். புலவர்களே! 'மமனை அஞ்சோம்' என்று தமிழகத்தின் தலபுதல்வர் ஒருவர் பாடினார் அல்லவா?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

ஒரு புலவர் எழுந்த அப் பாடலைப் பாடினார்:—

"தாமசர்க்கும் குடியவர்களும் தமனை அஞ்சோம் தாகத்திற் இடப்படுமாம் நடையவர்களும் சமரப்போம் பீனியதிரையாம்..." சக்கரவர்த்தி இந்த இடத்தில் குறுக்கிட்டு, "ஆகா! இறைவனைப் பிரதி

பட்சமாசத் தரிசித்தமகாபீஷத்
 தயிர வேறு பாராய் இவ்வ
 னவு துணிச்சலாகப் பாட முடி
 யும்? அப்பர் கவாமிசூரர்க்குத்
 கொடிய சூய போய் இருந்தது.
 இதமயன் அநுதரம் போய்
 சிங்கிற்று. எனவே 'பிணிபறி
 யோம்' என்று பாடியிருத்
 தெருர் புலவர்களே! என்னைப்
 பற்றியும் என் கொடை
 களைப் பற்றியும் பாடுவதை
 நிறுத்தி விட்டு இனி இந்த
 கைப அநுன் வரக்கைப்
 பாடுங்கள்! அப்பரும், சம்பந்த
 கும், கந்தா மூர்த்தியும் இது
 போய் ஆபிரகணேசனா

பக்தியமையான தீர் தயிழ்ப் பாடல்
களைப் பாடி யிருக்கிறார்கள். அப்
பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கு
சேர்த்தால் எவ்வளவு கண்டு விடுவ
கும்? படித்தும் பாடியும் பரவலும்
அடைவதற்கு ஒர் ஆயுட் காலம்
போதாது அல்லவா?" என்றார்.

"அரசர்க்கரசே! தாய்கள் அது
மதித்தால் அந்தத் திருப்பணியை இப்
போதே தொடங்குகிறோம்!"

"இல்லை; என்னுடைய காலத்தில்
உட்கக்கடியை திருப்பணி அவ்வ அது.
எனக்குப் பிள்ளை....." இவ்விதம்
கூறித் தயங்கி நின்ற கந்தர சோழர்
சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார்.

அரண்மனை மருத்துவர், சின்னப்பழ
வேட்டையாரின் அருகில் வந்து அவர்
காதில் ஏதோ சொன்னார்.

அதைக் கவனித்த கந்தர சோழர்
தூக்கி வாரிப் போட்டவரைப் போல்
கண்ணை கண்டு விழித்துச் சைபயோ
ரைப் பார்த்தார். வேறொரு உலகத்தி
லிருந்து, மரணத்தின் வாயிலிருந்து,
வாழ்வுலகக் காட்சியி லிருந்து, தீர
சென்று திரும்பி வந்தவரைப் போல்
சக்கரவர்த்தி தோன்றினார்.

"பிரபு! எங்கப் பாடல் ஒன்றைக்
கேட்க வேண்டும் என்று தங்கள்
விரும்பத்தைத் தெரிவித்தீர்கள். அதை
மட்டும் சொல்லி விட்டு இவர்கள்
போகலாமல்லவா?" என்றார் சின்னப்
பழவேட்டையார்.

"ஆம். ஆம்; மறந்து விட்டேன்.
என்னுடைய உடல் மட்டும் அவ்வ
உள்ளமும் கவராததை இழந்து
வருகிறது. எங்கே! எங்கப் பாடலைச்
சொல்வட்டும்!" என்றார் மன்னர்.

சின்னப்பழவேட்டையார் எல்லா
சாத்தனுருக்குச் சமிக்ஞை செய்தார்.
புலவர் தலைவர் எழுந்து கூறினார்:—

"அரசே! தங்களுடைய மூன்றோர்
கனில் மிகப் பிரபலமானவர் கரிகால்
பெருவளத்தார். இயமனையில் புனித்
கொடியைப் பொறித்த மாவீரர். அவ
ருடைய ஆட்சி காலத்தில் பூம்புகார்—
காவேரிப்பட்டினம்—சோழ மகாராஜ்
வத்தின் தலைநகரமா யிருந்தது. பற்பல
வேளி நாடுகளி லிருந்தும் பற்பல
பொருள்கள் மரக்கலங்களில் வந்து
இறங்கிவவண்ண மிருந்தன. பூம்புகா
ரின் செல்வப் பெருக்கையும் வளத்தை
யும் வர்ணிக்கும் சங்கப் புலவர் ஒருவர்

இன்னிள்ள காட்டியிருந்து இன்
னிள்ள பொருள்கள் வந்தன என்ப
தைத் தெளிவாகச்சொல்லி யிருக்கிறார்.
அந்தப் பாடல் பகுதி இது:—

உடமலைப் பிறத்த மணியும் போகலும்
குடமலைப் பிறத்த வாரலும். அதிலும்
தெங்கடல் ஓரத்தும் கிண்கடல் துறையும்
கங்கை வரையுள் காவிரிப் பவனும்
மழத்து உணவும் காழகத்தாகிலும்...."

பாடலில் இந்த இடம் வந்தபின்பு
கந்தர சோழர் கையினால் சமிக்ஞை
செய்யவே, புலவர் நிறுத்தினார்.

"தளபதி! கரிகால் வளவர் காலத்
தில் மழகாட்டிலிருந்து தமிழகத்துக்கு
உணவுப் பொருள் வந்து கொண்டிருந்
தது என்று இப் பாடல் சொல்கிறது.
அதை நான் அறிவதற்காகத்தானே
இப் புலவர்களை அழைத்து வந்தீர்?"

"ஆம், அரசே!" என்று கோட்
டைத் தளபதி கூறிவது சிறிது
சமஸ்தரத்தில் கேட்டது.

"அறிந்துகொண்டேன். இனி இப்
புலவர்களைப் பரிசில்கள் கொடுத்து
அனுப்பி விடலாம்!" என்றார் மன்னர்.

"புலவர்களே! நீங்கள் இப்போது
விடை பெற்றுக் கொள்ளலாம்!"
என்றார் கோட்டைத் தளபதி.

புலவர்கள் மன்னருக்கு "வாழி!"
கூறித் கோரித்துக் கொண்டு புறப்
பட்டுச் சென்றார்கள்.

குந்தைய தேவிக்குக் கொண்டு வந்த
ஒளையைக் கண்ணுதலாய் மனக் கலக்கம்
அடைந்திருந்த வல்லவரையன், அப்
புலவர்களுடனே தாளும் ஈழவி விட
வாரி என்று எண்ணி எழுந்து கூட்
டத்தின் எழுவில் நடந்து சென்றான்.

ஆனால், அவன் எண்ணம் நீறை
வேறவில்லை. வரதற்புதைய நெருங்
கியபொது ஒரு வலிய இரும்புக் கை
அவனுடைய கையின் மணிக்கட்டை
இதுபே பிடித்தது. வல்லவரையன்
எல்ல பவலாதிதான்! ஆயினும் அந்த
வஜ்ரப் பிடியின் வேகம் அவன் உச்சக்
தலை முகல் உள்ளங்கால் வரையில்
ஒரு குறுக்குக் குறுக்கி அவனைச் சேய்
வீழ்ந்து நிறுதுப்படி செய்து விட்டது.

அவ்விதம் பிடித்த இரும்புக் கரம்
சின்னப் பழவேட்டையாரின் கரம்
தான் என்பதை நிமிர்ந்து பார்த்துத்
தேறித்து கொண்டான்.

புலவர்கள் தரிசன மண்டபத்தி
லிருந்து வேளியேறினார்கள். (தொடரும்)

உதாரணம் பார்வையாடு

20

மம் போகப்பட்டார். சந்திரன் கிணியில் மிஞ்சித்
தரிகாரம் விளம்பிய கைக்கு மகாராஜா அங்க
ஸ்டம், தாரா குதிரை சந்திரன் கிணியில் உள்
மாகம் பெருத பெரிய வித்துவாங்களை
அந்தக் காலத்தில் இருந்ததென்பது. அங்கு
சந்திரன் வித்துவாங்கையும் அந்தத் மகாராஜா
வுக்குக் கொடுத்தாரென்பது பித்தாபலர் கிணியில்
வாசிப்பதைக் கேட்ட வேண்டும் என்ற அவர்
உண்டாயிற்று. உடனே அவரை வரவழைக்க
உத்தரவிட்டார். இந்த அழைப்பை ஒரு சமயம்
தான் வித்துவாங்க ஓயல் பெற்ற பித்தா
பலர் கிணியில் இருந்து தங்களுக்குக் கொடுத்த
பரிசுதான் என்றும் குறியை 750 தங்களுக்கு உள்
மாகமாக அளித்தபடி வேண்டும் என்று
பதில் அனுப்பினார். இதை எப்படி மகாராஜா
விடப் தெரிவிப்பது என்று சமயதான் வித்து
வாங்க தந்தறிந்தார். மகாராஜாவோ அவரிட
மிருந்து பதில் வந்ததா என்று கேட்டதும்
உடனே பதும்பட்டு வரும்படியில் தந்தறிக்கக்
கொண்டிருந்தார்.

கேரளத்திலுள்ள பித்தாபலர் வாசிப்பதைக்
கேட்ட மகாராஜா பரம சந்திரவர்த்தன
படைத்தவரால் பித்தாபலர் கிணியில் உள்
மாகத்துடன் இரண்டுபட்டு சமயவாங்கையும்
அளித்தார். சமயதான் வித்துவாங்க கிணியில்
மகாராஜாவிடம் தொகையைக் குறிப்
பிட்டிருந்ததால் பித்தாபலர் கிணியில் உள்
மாகம் குறைத்து விட்டது. இவ்வாறாக அந்தக்
காலத்தில் உள்மாகம் சென்று, அந்தவாங்கக்
கொள்வதற்குப்போல் என்றும் கொண்டு வந்தார்.
இதைக் கேட்ட பித்தாபலர் "எனக்கு
இந்தச் சமயமாகப் போதுமானது. மகாராஜா
எனக்கு அளித்ததாகக் கொடுப்போல் என்பதற்காக
என் இங்கு தங்க அங்குக்குக் கொள்வதற்காக
சந்திரன் கிணியில் இருந்து போய் வந்தது
அவரைத் திருப்பிச் செல்ல என்று உடனே
சென்றே விடுகிறேன்! ஆகவே இப்போது
எனக்குப் போதுமானது" என்று. இதே
போல் இவ்வாறாக அளித்து விடுவதில்
பித்தாபலர் கிணியில் வரவழைக்க உள்மாகம்
அளித்தவருடைய கொள்வதற்கும் சமயவாங்க
கிணியில் மிடுங்குதல் குறைவாக அளித்த
எனக்குக் கொள்வதற்காக என்று தெரிந்த
வாழ்விப் போகிறேன் மட்டும்.

தங்கியில் அங்குள்ள உள்மாகம் இவர்களுக்கு
உடன்படுவதுபோல் மற்ற வித்துவாங்குகளால்
இவ்வாறு என்று கொள்வதால். சந்திரன்
கிணியிலுள்ள ஒரு உள்மாகம் தங்கியில்
உள்மாகம் கிணியில் மகாராஜாவிடம்
பித்தாபலர்களுக்குத் தெரிவித்தார். ஆனால்
முகத்தந்த தெதியை அவர் தெரிவிக்கவில்லை.
பித்தாபலர்களுக்கு, அந்தத் தெதியில் வந்த
கடியை போய் கிணியிலுக்கு இது இதை
வரை விடுக்கக்கூடாதென்று தமது உள்மாகம்
செரு இவ்வாறு இருப்பது தெரிந்து விட்ட
படியால் அங்குள்ள உள்மாகம் முகத்தந்தத்
தெதியைக் கேட்டறிந்து கொண்டு அந்தத்
தெதியில் தாமஸ் இது இடத்தில் இருந்து
கொள்வதற்கு அந்தத் தெதியில் ஒழிவுகள்
வித்துவாங்குகள் தாமஸ் ஏற்பாடு செய்து.
உள்மாகம் விட்டுக் கொள்வதற்கு உள்மாகம்
சென்று பரிமரிக்கச் செய்தார்.

பாவைத்:—"எத்தனைபேர் உள்
மாகம் கேட்டுப் பார்த்து விட்டோன்.
ஒரு உள்மாகம் உள்மாகம்
"எனக்கு" கிணியிலுள்ள!"

மகாவி:—"என்னமோ! 'த. த.
செய்' என்று கொள்ளுகிறீர்கள்.
அந்தச் சமயமாகக் கேட்டுப் பார்த்து
கொள்ளுமோ!"

இந்தவாறாக பித்தாபலர் கிணியில் வரவழை
வதில் வந்தது வந்தது. அந்தச் சமயம்
தங்கியிலுள்ள அந்தவாங்கப் பங்குதற்கு
அழைப்புக் கொண்டு அந்தச் சந்திரன் வித்து
வாங்கக் சந்திரன் வித்துவாங்க சந்திரன் கிணியில்
ஒருபட்டு அவர் உத்திரி சந்திரன் மகாராஜா
கிணியில் பங்குதற்குக் கொண்டார். மகா
ராஜா சந்திரன் பாவைத் ஒரு குறை இதை
மகா ராஜாவுக்கு வர என்ன, தந்திரன்
வந்த தமது உள்மாகம் பித்தாபலர்
கிணியில் அந்தப் போகமாகம் என்றவாறுதான்.
இதைக் கேட்ட பித்தாபலர் "எந்தோ
வா கொள்ளும் பித்தாபலர் கிணியில் உள்
மாகம் சென்று தெரிவது! தந்திரன் சந்திரன்
சந்திரன் கிணியில் பங்குதற்கு உள்மாகம் இருக்க
வந்தது!" என்று பதிலளித்தார் மிஞ்சித்
மிடுங்கிப் படைத்த பாவைத் பித்தாபலர்
கிணியில் பங்குதற்குக் கொண்டு கேட்டு
அந்தித்த உள் இருக்கிறார்.

பித்தாபலர் கிணியில் தாமஸ் வர மகாராஜா
வந்த அந்தித்த உள்மாகம் ஒரு பித்தா
பலர் கிணியில் உள்மாகம் உள்மாகம் மிடுங்கி
உட்கு உள்மாகம் ஒரு 500 இவ்வாறு
சென்று அழைக்கிறார். இதைப் பெற்றுக்
கொண்ட பித்தாபலர் கிணியில் உள்மாகம் தொகை
புடன் ஒரு வந்ததற்கு உள்மாகம் மகாராஜா
இவ்வாறு சென்று திரும்பி அழைக்கப்பட்டார்.
வந்ததற்கு உள்மாகம் "தங்கியில் இந்தச் சம
யம் உள்மாகம் அழைக்க வந்தவருள் வந்ததற்கு உள்
என்றும் மற்ற உள்மாகம். ஆனால் இவ்
போது உள்மாகம் உள்மாகம் அவர் பங்கு
இருப்பதால் தொகை ஏற்படுகிறபோது உள்
தங்கியில் வரவழைக்க கொள்ளுகிறேன். தங்கியில்
அங்குக்கு மிணும்கு தெரி கொள்ளுகிறேன்"

அன்பின் நிகைவு

எஸ். விருத்தன்

பரதராமன் அன்று மாலை 'செப்'யில்
என்பர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த
பொழுது ஒரு நண்பர், "நிபாவனக்கு
ஜவுளி வாங்கினதிலே ஆரோம் ரூபாயை
விட்டது. எம் என்ஜினியர் மாநிலி வீடு
தான் இந்த வர்ப்பில்லா உயர்வா?" என்று
இன்னொரு நண்பனாகக் கேட்டார். அதற்கு
மற்ற நண்பர், "ஆனால் என் அபிப்பிராயத்தில்
உட துக்கங்கள் கலந்த குடும்ப
வாழ்வில்லாத சிறைவிலுக்குத்தான். ஏதோ
வாழ்க்கையில் உயர்வு ஏது?" என்று
கேட்டார். மூலம் நண்பர் பரதராமனிடம்,
"ஏன் ஸார்! எத்தனையோ ஜிவ்வா போர்
யுள் பாதைகளைச் செ் திருத்தும் என்ஜி
னியர் ஆன உங்களைக் உங்கள் வாழ்க்
கைப் பாதையைச் செ் படுத்த முடியாதா,
என்ன?" என்று கேட்டார். பரதராமன்
அந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழி கூறாமல்
அவ்விருந்த எழுந்த வெளியே வந்து விட்
டான். எனக்கு மறான் வரும் நிபாவனையை
இன்றே அழைத்துக் கொண்டு சூழ்
தான் பட்டாக எடுவதையும் மந்தரப்
பக் கொழுத்துவதையும் பார்த்துக்
கொண்டே பரதராமன் பாதையில்
எடுத்தான்.

அந்தக் கொண்டரம் அடிக்கும் சூழ்
தானில் உணர்ந்ததற்குள் எத்தனை உத்
சாரம்! எவ்வளவு உயர்வை! பரதராமன்
சீண்ட ஒரு பொருள்கள் விட்டான். ஆனால்
நிறுத்த பின்புலம் பருமல் பின்புலம் வரவா
பொருள்தான். அதே சமயம் அன்று எனது
அவதூற்றுக் கைதந்த ஒரு கடிதம் ரூப
கத்துக்கு வந்தது. அவனுடைய குழக்கதப்
பருவத் தொழி வரிதா 'அன்னுதல்'
அப்படிச் நிபாவனக்கு வரக் கொண்டு
அழைத்திருந்த கடிதம் அது. அவனுக்குப்
பரதராமன் விளாசம் எப்படித் தெரிந்
ததோ? அவன் எவ்வளவு மதனையில்
பெரிய மண்டிக் கடை வைத்திருக்கிறானும்.
இரண்டு வயதில் ஒரு மகன் இருக்கிறானும்.

தனிமை சூழ்ந்த வாழ்விலிருந்து ஒரு
நாளையிலும் தப்பித்துக் கொண்டு வந்த
வின் விட்டுக்குப் போகாமலே ஒன்றது
அவன் மனம். கடைவிலைவாசல் அடைந்
திருந்த அவன் ஒரு பெரிய விளையாட்டுச்
சாமான் கடைக்குள் துறைத்து வெள்ளைச்
சவ்வைக் கல்லாகச் செ்லப்பட்டிருந்த ஒரு
தாதுவாக வாங்கிக் கொண்டான். பிறகு
பங்கெறி விருந்த ஒரு பழக் கடைபின்
பெரிய கடைவிலைவாசல் பழக்கையையும் வாங்
கிக் கொண்டு விட்டான் கொண்டு வந்தான்.

மிறகைக் காண ஏழு மணிக்கு அவன்
மதனையில் வந்ததின் விட்டுக்குள்
துறைத்து கொண்டிருந்தான்.

விளையாட விடு. அவ்வளவு கூடத்
தில் ஒரு ஓரத்தில் தொட்டியில் இரண்டு
வயதில் சிறுவன் துப்பெக் கொண்டிருந்
தான். வந்ததின் மதனத்தின் இருக்க
வெள்ளும். மற்றும் ஒரு முதல பர்
வைவா ஓட்டுவதற்குள் எவ்வளவு அகறவி
விருந்த கூடத்தில் வந்த வந்தா. "வா,
அன்னுதல்! செ்லுப்புச் சத்தம் கூட மெது
வாத்தான் கேட்டது. குப்பெவ்வா
உங்கள் செ்லுப்புச் சத்தம் பங்களைக் கா
பயன்மயம் துறையுமேபோலே எவ்வளவு
அகறவில் கேட்டுமே!" என்று ஏடுத்த
தமே பழைய ஓபகைகளைக் கிணறி
விட்டான்.

பரதராமன் அகற்றுப் பதில் கொண்டு
மன் மெது நான் காந்தரையில் வட்
காந்த கொண்டு. "உன் கடிதம் கிடைத்
தது. இனிமையாக 'அன்னுதல்'
அழைத்திருந்தான். 'விளையாட வந்தான்
எப்படி உபாசப்பாய்?' என்று உன்னை
அடைக் வந்திருக்கிறேன்" என்றுதான்
வந்தா கிணறிக்கொண்டே, "என்ஜினிய
ருக்குச் சா அடைந்த ஓபகைகளையே
இருக்க முடியுமா? ஆனால் ஒரு விளையா
ட்கைக் கிணறப் படித்தவனையேபிற்றே,
பென் மனத்தின் அழைக்கை அடைக்கவே
முடியாத என்று தெரியாதா?" என்று
பதிலளித்தான். வந்தா சத்தமாக அப்ப
யுக் கொண்டு என்னுடைய முடியாமல்
வெ லாக்கி கிணறித்திருந்தான் பரதராமன்,
விளையாடாத பாதைவந்தாக, தான்
வாங்கியிருந்த தாதுவாக் போம்மணை
ஏடுத்த மெதுமேல் வைத்தது. "இந்த
உன் குழைக்கை எழுந்ததும் விளையாட்
கோடு. இந்தா, இந்தப் பழக் கடைவா
யும் எடுத்த உன்னைவை" என்றுங்.
வெ விளையாட வந்தா வந்தது. அந்தத் தாது
மனை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
பிறகு, "பன்னிக்கடப் பாட புத்தகத்தில்
வரும் 'அப்பி' சமையி' என்ற ஒரு பாடத்
தில் இதைப் பற்றி என் படித்திருப்பதாக
குப்பம். இந்த ஆராய்ச்சிக் போப்ப்
பார்க்கவேண்டும் என்று கூட நான் சிறு
வயதில் எண்ணியதன்ஓ ஆனால் கத்
பனை செ்லுத்தெவ்வா காரியத்தில் எடுத்த
விட்டாய்தான் தெவ்வியே? சரி, பேசு
செ்லுவா அப்பறமாக வைத்துக் கொண்
மோம். கிணறப் போப்ப் பல் தேய்த்து

விட்டுவாருங்கள். இவர் காலை நூத்திர மணிக்கு காப்பி குடித்த விடுவதால் இப்போ காப்பி போட்டுத்தான் தரவேண்டும்" என்று உதிக் கொண்டு ஒரு கையில் பழம் கூடைபுடனும் மற்றொரு கையில் அந்தத் தாளும்குடனும் உள்பேர் சென்றார். அவன் வலது காலை சற்றுச் சாய்த்த வடப்பதைப் பரகதாமஸ் கணித்தான். பத்து வருஷங்களுக்கும் ஒரேபடியாக கொண்டுவா விருத்தவனாக் குக் காய் இயங்கவது தாம் சரியாகி விட்டதே என்று ஆச்சரியப்பட்டார். அங்குடைய கை போருத்திய மூத்தவதும் தன் தனிமை குற்ற வாய்வையும் கிறித்தமும், 'ஃ ஏமாந்த போனாய்!' என்று அவன் மகர்ந்தோடு அவனைக்குத் திக் காட்டியது. கவிதா சற்று மூன் சென்றா, 'உத்பகை செப்ப தெல்லாம் கடத்த விடுவதா?' என்ற வாக்மியம் அவன் மனத்தில் பல ஓர்பல்களைக் கொதிவிட்டது. பல துக்கிக் கையில் எடுத்த 'பிரஷு'டன் அப்படியே சாத் காலியில் குழ் கிணையமும் தங்கியும் மறத்த உட்காந்த விட்டான்.

பரகதாமஸுடைய தப்பனுர் திருக்கி 'யில் ஒரு பிரபல விவாசகர். பரகதாமஸ் பெற்றிருக்கும் ஒரே மகன். அவன் கிளையும் ஓய்ந்தவனாக் என்று பெய் வாக்ம வேண்டும் என்பதற்காக அவன் பெற்றிருக்கன் வேரு கண்டிப்பாக இருப் பார்த்தான். அப்பமாய் தவறுதல்க் கெல் வாக்ம கடத்த தண்டனை பெரிதாவிருக்கும். பரகதாமஸ் ஆரம்பத்தில் அடிக்குப் பங்க் தான். ஆனால் கட்டகன் கொங்க் செல்ல அந்தப் பங்கும் போய் விட்டது. வாக்மும் அடிக்க மறு சிவியமே மறத்தவிடுவான்.

பரகதாமஸுடைய தப்பனுர் தன் தனிமை குமாந்தரவுக்கு வசிக்கத் தன் பன்னாசின் கம்பலும்குலேயே நிறு விடுதி கெட்டிக் கொடுத்திருந்தார். பரகதாமஸுக்கு எட்டு, ஒன்பத வயதா விருக் குப்பொழுதுதான் குமாந்தா தம் குடும் பத்துடன் அந்த விடுதிக்கு வந்தார். குமாந் தாலின் மகந்தான் கவிதா. கிறித்தப் பார்த்தான், கருப்புப் புன்னி போட்ட மெய் புப் பாவாடை புடுத்தி அதே சீட்டி தூக் கட்டுடன் இடுப்பில் இரண்டு வயதத் தம்பிகைப் தூக்கிக் கொண்டு பரகதாமஸ் விட்டுச் கைமங்கலையில் அவன் தாயர் கொடுக்கும் பகடாங்கை வாக்மிக் கொங்கக் கை கீட்டும் கவிதாதான் பரகதாமஸ் ஓர்பகத்தக்கு இப்போதும் வரு திருன். கவிதா கிரிக்கும் போது அவன் கண்களம் குழியும். அப்பொழுது பரகதாமஸுடைய தாயர் அவனிடம், "கி பரம அறிக்கடாசலியா விருப்பாய்!" என்று குதி கொங்கவதுண்டு. கவிதா இவ்வாறு ஒரு சமயம் பரகதாமனிடம் அவன் தாயர் "அந்தப் பென் தாயாருக்கு எங்கவது உதலியா விருக்கிருன், தெரியுமா? பன்னிக் கடலும் போகிருன். ஒப்பிருந்தால் சாக்கும் ஒத்தாசை செப்பிருன். கியும் இருக்கிருயா! அவன் குழக்காத, 'கி கொட்டான்' எங்குன். அந்த சிவியும் மூதல் கவிதாவைப் பரகதாமஸ் தன் விவோதி என்று கிரிவித்த விட்டான். ஆனால் இதை பொங்கும் கவிதா அதிவ விக்கா.

காலியில் பரகதாமஸ் தப்பனுருடன் சாப்பிடுவது வழக்கம். அங்குடைய தட்டை அவம்பிக் கொண்டு கையப்பது, டம்ளரில் தண்ணி் கொண்டு கையப்பது, சதாவது பரிமாறுவது இப்படி கவிதா பரகதாமஸுடைய தாயாருக்கு உதவி செங்கவது வழக்கம். அவன் கறி குழப்பு சதாவது பரிமாறி விட்டு, "போதமா, அன்னா?" என்று பரகதாமனிடம் கேட் டான் அவன் பதில் செங்கவான். ஆனால் தாயர் 'கொட்டான்' என்று பரகதாம னைக் கொங்க மறு கான் காலை னாறுகாய் பரிமாறிவிட்டு கவிதா 'போதுமா?' என்று கேட்டதற்கு, "என் கிரிசம் பிடித்த உக் கிட்டுக்குக் கொண்டு போகனுமோ?" என்று தன் ஆத்திரத்தைக் கொட்டினான். மறு கணம் பரகதாமஸ் மூதலில் அவன் தப்பனுர் 'பகார்' என்று ஒரு அறை கைத்தார். பரகதாமஸ் அப்படியே சாதத் தட்டின் மூக்குவிருத்த எழுத்த போய்க் கை அகம்பி கிட்டுப் பன்னிக்கடம் சென்றான்.

அன்று மத்தியானம் பன்னிக்கடம் கிட்டியின் பெஞ்சியில் உட்காந்திருத்த பரகதாமஸ் கவிதர்தில் பரி கிண்கி

கொண்டிருந்தது. 'விட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு வர வாயா?' என்று சொல்கிறார். ஆனால் மறு கிரியை விட்டால் 'பிராக் கூடாது' என்று என் னிக்கொண்டான். இப்படியே மனம் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த போது அவன் சற்றும் எரிப் பாதரது ஒரு சிவந்திசைக்கூடத் தது. அவன் படித்த வந்த முனிசியல் ஆரம்பப் பள்ளியை அடுத்த கட்டிடத்தில்தான் பெண்களுக் கான ஆரம்பப் பள்ளி இருந் தது. அதில் வந்தா படித்த வந்தான். அவன் இரண்டு இடை விடையும் தன் 'டிபன் ரெட்'ஸ்ட்' யும் எடுத்துக் கொண்டு பரத சாயல் மூக் வந்தது. "அவ்ளூ, நீ மத்தியானம் சாப்பிட எடுத்த வர விக்கியே! பாவம், உன் அம்மா என் டிபன் ரெட்டில் சிதைவப் போட்டுக் கொடுத்த இரண்டு இடையும் கொடுத்திருக் கிறான். இவ்வியப் பாதிச் சாதம் போடு கிறேன். சாப்பிடு!" என்று கூறி அவன் அருகில் பெஞ்சியில் உட்காக்கிறோண்டு, 'டிபன் ரெட்'ஸ்ட் திறந்தான்.

தாயர் கொடுத்ததுப்போ சாதத்தைச் சாப்பிடாமல் சோஸத்தைச் சாட்டலாம் என்று வயிற்றுப் பசி குறக்கிவிட சிந்தித்தது. இருப்பினும் சாப்பிட்டான். சோஸமும் காம் எங்கோ போய்விட்டது. பிறகு சிந்தித்துக் கொண்டு வந்ததாவது படித்தது, 'அன்சு தாசா சேபன்' என்னும், வந்தா அத்தம் விளக்கமும், "அப்படி செய் லும்!" என்று கேட்டதும் அவன், 'சாப் பாடு கொடுத்தவர் கன்னுவிருக்கட்டும்' என்று பொருள். என்னை என்று யாத்தி யாருக்கு மத்தியானம் யாதாவது ஒரு மாகவன் டிபன் கொண்டு வருவது வழக் கம். அவளை வந்தியார் இப்படி ஆஃ வதிப்பார்" என்று விளக்கினார். வந்தா பெஞ்சியில் சித்தியிருந்த சாதப் பருக்கை களை டிபன் ரெட்டில் பொதுக்கிப் போட் டுக்கொண்டே, "ஆனால் நீ என் வாத் தியாசாய்வியே!" என்று கூறி விட்டுச் சென்ற விட்டான்.

அன்று மாலை விளையாட்டு முடிந்த அவன் விட்டுக்குப் போகதும் அவன் தாயர், "கொலை அவம்பிவிட்டுவா. மத்தி யானமே சாப்பிடவிக்கியே! பரிக்குமே, தாரு!" என்று. பரதசாயல் ஆச்சி யப்பட்டது. "வந்தாவிடம் நீ சாப்பாடு கொடுத்ததுப்ப விக்கியா? காள் சாப் பிட்டேனோ?" என்றதும் அவன் தாயா லின் கண்ணில் நீர் சிதைந்த விட்டது. அவன் உடனே வந்தாவைக் கூப்பிட்டு, "நீ இவனுக்குச் சாதம் கொண்டு

போனுவா, வந்தா?" என்று கேட்டதும் "ஆமாம், மாமி! வந்தாவியே என் னும் அடிபட்டான். சாப்பிடவிக்கி. மத்தி யானமும் பட்டினியா யிருக்கக் கூடாதே என்றுதான் அப்படிச் சொல்கேன். உன் கிட்டம் கேட்கப் பயமாயிருந்தது" என்னும்.

உடனே பரதசாயலின் தாயர், "பாத்த தாயா, தாரு! வந்தா எவ்வளவு சளித்தது! இவன் அருமை உட்கரு எப்போ தெரியப் போகிறது?" என்னும். அம்மா கொன்றது எவ்வளவு உண்மை எனபதை அவன் அறிந்திருந்தால் இன்று அவன் இப்படி விருத்தியானம் இந்த விட்டுக்கு வந்திருப் பாரு! வந்தாவின் அன்னாவாகத்தான் இருந்திருப்பாரு! ஆனால் அன்று தன் தாயர் வந்தாவை இப்படித் தாக்கி வைத்துப் பேசுகிறேன் என்ற பொருமை தான் அவனுக்கு வந்திட்டது.

பரதசாயலுக்குச் சிறு வயது முதலே தோட்ட வேலையில் ஆவனும். விட் டைச் சந்தியுள்ள தோட்டத்தின் ஒரு மூல அவன் சோய்கட்களுக்குள்ளே குதக்கி விடப்பட்டிருந்தது. அப்போ காலைப் பிறகு வந்தாவை விட்டுவிட்டு, விதைவை விதைத்த விட்டோ, சாயல்எனும் வேர் வந்ததா அவ்வது மூல வந்ததா என்று ஆராய்வார். ஆனால் கான்சான் வருப்பிப் படிக்க வந்ததும் அப்படிச் செய்வதாகாது என்று பத்திரத்தில் படித்தான். பிறகு அவன் கிட்ட பவ சோய்கன் பிதைத்தான்.

பரதசாயலுக்குப் பிறிதொரு வயதிற்கு மும், அப்போது, அவன் ஒரு மூதற் கிரியைச் செய்துபட்டு வந்திருக்கிறோ ஒரு வேப்பங்கு சோடி கொண்டு வந்தான். அதை விட்டு விட்டு அதற்கு நீர் போடும் படி பரத்தி வெட்டினார். பக்கத்தில் தம்பியுடன் வேடிக்கை பார்க்கும்போது சிந்தியிருந்த வந்தாவிடம், "ஒரு குடம்

தன்னி? எடுத்த வர்" என்று கேட்டா
பிட்டாக். வந்தா தன்னி? எடுத்த
வரம் சென்றா. கிளக் கொத்ததக்
கொண்டுமவக் பரதாமன் சென்றா.
நிரும்பி அவன் வந்த பர்த்தபோத
வந்தாநித் தம்பி எடுவெப்படு ரோகஸப்
பிரும்பி அதன் துணிவத் தவரயின் வட
முயல் ரோண்டிருத்ததற்பர்த்ததான்.
பரதாமனுக்குத் தான் முடியாத ஆத்
திரம் வந்தவிட்டது. இதற்கெடையே
வந்தாதோட்டக்காரனுடைய மண் குடத்
தில் தாக்க முடியாமல் தன்னி? தாக்கிக்
கொண்டு வந்த செந்தான். அந்தக்
குடத்தை அப்படியே வாய்க்கி வீசி எறித்
தான் பரதாமன். மறுமணம் வந்ததின்
தம்பி 'சின்' என்று ஒரு கூச்சலுடன் அழத்
தொடங்கி விட்டான். குடம் உடைந்து
அதன் தன்னிலும் மண்ணும் வந்த
வந்தாநித் தம்பி வண்ணம் விழுந்து
விட்டது. அந்த அழுதவையக் கேட்டுக்
கொண்டு அப்பே வந்த பரதாமனின்
தாயர் "ஏண்டா, குழந்தையை என்ன
செய்தாய்?" என்று அவை ஒலி அடிப்ப
போனாள். ஆனால் 'வந்தா, "அன்னா
தூதம் செவ்வியின் மாயி! குடம் என்
இடுப்பிலிருந்து எழுதி விழுந்தவிட்டது.
தன்னிலும் மண்ணும் வந்த அப்பேயின்
வண்ணம் விழுந்ததான் அழகுருக்!"
என்றாள்.

பரதாமன் திகைத்துப் போனாள்.
அவள் தாயர் அங்கிருந்து போனபின்,
"இருந்தாலும் இவ்வளவு வேலம் ஆகாது,
அன்னா!" என்று உதிர் செந்தான்
வந்தா. அந்த வர்த்ததயின் புதல் செதி
இருப்பதற்குத் தோன்றியது பரதாம
னுக்கு. அவள் பாட்டிலும் செதித்துக்
கொண்டவரோது என்று கிண்டித்தான்.
அதுமுதல் அப்படியே வேலம் வந்தாலும்
எழுந்த கொஞ்ச தூதம் உவாவிவிட்டுக்
கொபத்தை விட்டடிவ பின்பெ வருவான்.

கிரேயம் வேலம்பிச் செந்தது. செது
வரு விருத்த பரதாமன் கெதுரிலில்
இண்டி தெறி என்னிவரில் கெதுரிலி
தும் புருத்தவிட்டான். மொட்டு மலர்
வதுபோல் வந்தாநித் அழகும் வெவவா
லும் மலர்க்கதா. அவன் மும்பாய்
அவரை "அன்னா!" என்று அழைப்ப
தில்லை. அவன் மும் வருவதுகூட இல்லை.
தப்பித் தவறி எதிப்பிட்டாலும் குனிந்த
தலையுடன் வான்க்கொண்டு சென்று விடு
வான். காரணம் என்ன? வந்தாவுக்கும்
அவனுக்கும் விவாகம் நடக்க வேண்டும்
என்று அவனுடைய தாயர் கிண்டித்தது
தான்! அவனுக்கும் அதன் சம்பந்தமே.
ஆனால் விதி வருத்திருந்த திட்டம் வேறு.

அவன் எவ்வளவு வேலம் ஆகியுடனும்
கெதுரிலிலும் தான் கெதுரிலில்
செந்தான். என்னிவரில் கெதுரிலில்
மும்பாய் வருகும் படித்துக் கொண்டிருந்
தான். அந்த வருகும் அவன் வந்தாநித்
கெட்பதாக ஏற்பாடு. தீபாவளிக்கு
இரண்டு வான் மும் அவன் விட்டுக்கு வந்
தான். கெதுரிலி தூதலில் அவன்
வன்பர்கள் சின் எதா வதுவந்தி
கொருத்தி வயத்துக் கொண்டிருப்ப
தண்டு அந்தப் பழக்கம் பரதாமனுக்கும்
ஏற்பட்டிருந்தது. தன் விட்டும் மாடி
அகறயிலும் வதுவந்தி புதைத்துக்
கொண்டிருந்தான். அவன் மெனது விதிம்
பிற் வந்து வதுவந்திகளைக் கொருத்தி
வயத்து விட்டு மானியில் வெளியே செந்
திருந்தான். அந்த வந்திகளில் மும்பு
சந்தம் செந்தாவதுடன் மேற விழுந்து
விட்டது. மெனதுகடியின் ஒரு "புரே"
யின் கொஞ்சம் பட்டாகக் கெட்டுவதும்
மத்தப்படுபெட்டாவதும் இருந்தன. வது
வந்தியிலிருந்து செந்துப் பிடித்து
அவ்வகன் வெடித்தான். ஒரு மூலியில்
பரதாமன் தாயர் பொழுது போக்குக்
வாய் வாய் செவ்வும் உத்தேசத்துடன்
வாக்கி வதுவந்திருந்த பழைய பிதிம்
ஒருமும் பந்திக்கொண்டது. தன் விட்டுத்
தில்லைவிருந்து வந்தா பரதாமன்
விட்டு மாடியில் பட்டாக வெடிக்கும்
சந்தம் கெட்டான். புதை செப்புவதற்குக்
கண்டான். மாடிக்கு ஒரு வந்தான். அதற்
குள் அகறயில் கொடியிலிருந்து துணி,
வளரின் மும்புவிருந்த வான்க் காரெதம்
எவ்வான் செந்திகொண்டிருந்தான்.
கெதுரிலி துணிந்த வந்தா வெளியே
நிரும்பி வர முடியாமல் வானில் தேவு
செந்த கொண்டிருந்தது. மும்புறத்து
தூதம் வந்தியால் மேற குறித்து விட்
டான். மாடி அதன் உவரமா யில்வாத
தான் என் மட்டும் ஓடிக்கது. இதெல்லாம்
இவ்வு எட்டு மணிக் விட்டுக்கு வந்த
பிறகுதான் பரதாமனுக்குத் தெரியும்.

இரண்டு வான் தெரிந்து அவன் கெதுரிலிக்குத்
நிரும்பிப் போனான் ஆப்பத்திரியில்
வந்தாவைப் பர்த்தபோத அவன் 1100
வருகும்வருக்குப்பிறகு அவனிடம் பேசினான்.
"சின்ன மாடியில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்
விட்டுக்குத் திடீரென்று விழித்துக்
கொண்டு வெளியே வர வழி தெரியாமல்
திகைத்திரீர்களா என்று பர்த்த வந்
தேன். எல்லா காரணம்! சின்ன கெதுரிலி
இல்லை" என்னுள். பரதாமன் தன்னை
பர்த்தாமன் உவ்வத்தின் உவவாக பொங்க,
"சின் மனிதப் பிறவிக்கு அப்பாவுக்காவன்,
வந்தா!" என்னுள்.

முறந்திரு வந்தபேரது வலிதரவின் வலது
கால் கங்குலத் தன்கீது போய் அவர்
மிகச் சிரமத்தடன் கடப்பதைக் கவனித்
தான். அவனுக்குப் பரீ எந்தது. இவனை
அவனாகக் கவிபாணம் செய்து கொள்ள
முடியுமா? ஆனால் தன்னைத் தானே ஒரு
விதத்தில் அவனுக்கு இந்தக் கஷ்டம்
வந்தது என்று எண்ணினான். கடைசியில்
ஒருகால் அவன் தன் தாயாட்டம்,
"அம்மா! வலிதரவைக் கவிபாணம் செய்து
கொள்ள முடியுமா?" என்று சொல்லி
விட்டான். ஆனால் தாயார் "கைகடையில்
அவன் கால் குணமாகிவிடும் என்று
கூட்டி. அவனை கால் கவையினாகாது"
என்றான்.

"முடியுமா. காலைக்கு அவன் கால் கவி
பாகா விட்டால் வாழ்வான் முழுதும்
எனக்கு அங்கலா கஷ்டம்?" என்று பரக
ராமன் சொன்னதும் தாயார் கோபத்
தடன், "அப்பாவிடம் சொல்லித்தான்" என்
ருள். அந்த சமயம் விட்டான் உங்கிருந்த
வலிதரவின் குரல், "மாமி, சிங்கன் வினாக
விவாதம் பண்ணிக் கொண்டு வேண்டாம்.
இனி பார் சொன்னதும் உங்கள் மகள்
என் அண்ணாதான்" என்று கேட்டது.
அழுகக்கிடையேயே வந்த உறுதி சொன்
டவார்த்தைகள் பரகராமன் மனத்தைத் தாட்
கின. அவன் அங்கே உட்கார்ந்திருக்க
முடியாமல் எழுந்த சென்று விட்டான்.

கோகட விடுமுறைக்கு அவன் வந்த
போது குமாஸ்தா இருந்த விடு வலிவ
லிருந்தது. அவர் பதிலளித்த காட்சிக்கு
மூன் கொந்த ஊராவிய சேவத்தக்குப்
போய்விட்டார் என்று கேள்விப்பட்டான்.

அதற்குப் பிறகு பத்த வருஷ கால
மாக வலிதரவைப் பற்றி வரதொரு தக
வதும் இல்லை. பரகராமனுடைய தாயார்
அவன் என்ஜினியரில் படிப்பை முடிப்
பதற்குள்ளாகவே இங்கு வந்ததை விட்டுச்
சென்று விட்டான். பரகராமன் படிப்பு
முடிவுற்றதும் ஜிவ்வா போர்டில் என்ஜி
னியரானான். அவன் ஒவ்வொரு சமயம்
விவாகம் செய்து கொண்டு குடும்ப வாழ்வு
கடத்தவாமா என்று எண்ணுவதற்கு.
ஆனால் அடுத்த கணமே வலிதரவின்
சினைவு வரும். அவன் கிழி என்னவோ?
இந்த எண்ணம் எழுந்ததும் அவன் கவி
பாணம், குடும்பம் என்ற யோசனைவையி
விட்டுவிடுவான்.

இப்பொழுது ஒரு திருநி. வலிதரவின்
கால் குணமாகிவிட்டது. அவன் சிறும்
சிறப்பவாக வாழ்கிறான். ஒரு குழந்தைத்
குத் தாயாடாகவும் கட ஆகிவிட்டான்.

'அவன் கங்குலிருக்கட்டும்' என்று மன
தாட வாழ்த்தினான் பரகராமன்.

பின் புறம் கொடுப்புச் சத்தம் கேட்
வே கண்களைத் திறந்த திரும்பிப் பாரித்
தத் திகைத்துப் போனான். மூன்று
வருஷங்களுக்கு மூன் பரகராமன் கீழ்
மென்நிலையிருந்த ராஜினியா செய்த
கடாராண்தான் வந்து கொண்டிருந்தான்.
அவன் பரகராமனிடம் புன்முறுவலுடன்,
"இப்பொழுதுதான் வந்தீர்களா?" என்று
கேட்டு விட்டு, "வலிதர, காப்பி
சாப்பிட்டு விட்டாரா உன் அண்ணா?"
என்று விசாரித்தான். சமைப்பவையி
லிருந்த வெளியே வந்த வலிதர, "மூன்று
தடவை காப்பி எடுத்தவர்கிறேன். என்
களை முடிக்கொண்டு தாக்கத்தில் ஆழ்க்
கட்டாந்திருந்தார்!" என்றான்.

பரகராமன், "கேடசன், சிங்கன்
வலிதரவின் கணவன் என்று தெரிபாது.
தெரிந்திருந்தால் உங்கள் மனைவி கால்
சிரெக்காகவே அடிக்கடி விடி எடுக்
கிறீர்கள் என்பதை கம்பிவிருப்பீர்!"
என்றான்.

அதற்கு கிடென் சிரித்தக் கொண்டு,
"அதனால் என்ன? சிங்கன் கண்புத்தது
கண்பாடு விட்டது. இவ்வாவிட்டால்
கான் ராஜினியா செய்திருக்கமாட்டேன்.
ஒரு கண்டாராட்டி ஸ்பாரிதம் ரூபாய்
கொடுத்த விவரபரம் செயல் கொண்டு,
அவர் கொடுத்த வேலை, கல்வ வேலை,
விவரபரம் கங்கு கடக்கிறது. இரண்டாம்
வருஷமே அவருடைய கடனை அடைத்து
விட்டேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்
கும்போது, வலிதர இடையில், "உங்கள்
பிரதாபத்தை அண்ணா அப்பறம் கேட்
பார். அவர் இன்னும் பங்கடத் தேய்க்க
வில்லை. உங்களுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு வே
லாடு விட்டது. அண்ணா பம் தேய்த்து
விட்டுச் சாப்பிட்டும், காப்பி இப்
பொழுது குடிக்க வேண்டாம். சிங்கன்
காணாத் தொட்டத்தில் போய் அண்ணா
வுக்குச் சாப்பிட ஒரு இலை கறுக்கிக்
கொண்டு வாருங்கள்!" என்றான்.

"ஆகா!" என்று உறிச் சென்றான்
கிடென். எங்கனவு அழகான குடும்பம்
என்று எண்ணிவது பரகராமனின் மனம்.
"இவர்களுடைய உன்னத்தில் அன்பு ஜிவ
களைபுடன் விளங்குகிறது. ஆனால் உள்
மனம் உறிச் சித்த அப்பிச் சமாதி. அப்
படிவாததற்கு சிதான் காரணம், தெரி
வுமா?" என்று அவன் மனம் அவனையே
குத்திக் காட்டியது.

சுமீத்திர சுந்தரி

6. சுந்தரியின் அதிர்ஷ்டம்

“சுந்தரி, நீ கவலைப் படாதே! சுந்தரியமாகப் புறப்பட்டுப்போ. யுதியில் எந்த ஆபத்து வந்தாலும் நமது குலத்துக்கே தெய்வமாகிய சமுத்திர ராஜாளை மனதில் நினைத்துக் கொள். எந்த விபத்தும் கொடியில் நீங்கி விடும்!” என்று கூறிப் பாட்டி சுந்தரியை அனுப்பி வைத்தாள்.

சுந்தரி மிகவும் சந்தோஷத்தோடு புறப்பட்டாள். நீலக்கடலில் கருண்டு கருண்டு விலும் அலைகளில், மேலும் மேலும் எழும்பி நீர்திக் கொண்டே வேகமாகப் போனாள்.

அவள் புறம்படும்போது எடுப்பகல் வேளை. சூரியன் உச்சி வானத்துக்கு வந்து முழுப் பொலிவுடன் பிரகாசித்தான். பெரிய மீன்களும் சின்ன மீன்களுமாக எங்கு பார்த்தாலும் சமுத்திரத்தில் துள்ளி விளையாடின. அந்த மீன்கள் மேலே சினம்பும்போது அவற்றின் மேலே சூரிய ஒளி பட்டு வெள்ளித் துண்டுகள் மாறிய ‘பளீர், பளீர்’ என்று பிரகாசித்தன.

சுந்தரி இந்தக் காட்சிகளை யெல்லாம் பார்த்து ஆனந்தப் பட்டுக் கொண்டே போனாள். பாட்டி தந்த மோதிரத்தின் மலிகமயினால் அவ

ளுக்கு மனிதர்களைப் போல் கண்ணுதப் போ வந்து விட்டது. சுந்தரி தன்னை மறந்து இனிய குரலில் பாட ஆரம்பித்து விட்டாள். தனக்கு இந்தச் சக்தி வந்ததை நினைக்க நினைக்க அவளுக்கு ஆச்சரியமாக யிருந்தது. நீண்ட பிரயாணத்தின் இடையில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு பிறகு இரவுபகல் சீன்று யோசியாமல் நீர்திக் கொண்டே போனாள்.

நான்கு நாட்கள் ஓடி விட்டன. ஐந்தாவது நாள் மத்தியானம் சுந்தரி உற்சாகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த போது தூரத்தில் ஒரு கப்பல் வருவது தெரிந்தது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டே சுந்தரி மேலும் போனாள்.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் கப்பல் சமீபத்தில் வந்து விட்டது. கப்பலைப் பார்க்கும் ஆசையில் சுந்தரி தன்னை மறந்து தலைவை மேலே தூக்கியபடி நீர்திக் கொண்டே போனாள்.

கப்பல் மாலுமிகளில் ஒருவன் சுந்தரியைத் தூரதர்சனக் கண்ணாடியின் உதவியைக் கொண்டு பார்த்து விட்டான். அவ்வளவுதான். அவனுக்கு அதிசயம் தாங்கவில்லை.

‘ஆகா! புஸ்தகங்களில்தான் கடல் கன்னிகைகளைப் பற்றிப் படித்திருக்

கிரேமே தவிரக் கண்ணால் பார்த்த
தில்லை. இவன் கடவுள் கண்ணியைப்
தான் இருக்க வேண்டும். இப்படிப்
பட்ட கந்தர உருவமுடைய மானிடப்
பெண் கடுக்கடலுக்கு எப்படி வர
முடியும்? அப்படியே அவன் கப்பல்
விபத்தில் கடலில் விழுந்திருக்காதாம்
எப்படி. இத்தனை கோம் உயிரோடு
நீந்த முடியும்? எப்படியாவது இவ
னைப் பிடித்து விட்டால் எந்தப்
பொருட்காட்சிச் சாலைக்காவது
கொடுத்து விடலாம். விதறப்பணம்
கிடைக்கும்! என்று எண்ணமிட்ட
அவன் தந்திரமாகக் கப்பல் போய்க்
கொண்டிருக்கும்போது ஒரு பெரிய
வாியை விசினான்.

கப்பலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த
கந்தரிக்குத் தன்னை மானுமி ஒருவன்
பார்க்கிறான் என்பதே தெரியவில்லை.
அவன் தன்னைப் பிடிக்க வலை விசைய
தும் அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்தகணம் கந்தரி வலியில் அகப்
பட்டுக் கொண்டு விட்டான். அவ
ளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. வலை,
அவனை எந்தப் பக்கமும் அகப்பவிடா
மல் கருக்கிக் கொண்டு விட்டது.
சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் வலியோடு
அவன் மேலே தூக்கப் பட்டான்.
மானுமி கப்பல் மேல் தளத்துக்கு
வந்து, இ விபத்துக்காகச் சேலரிக்கப்
பட்டிருக்கும் பெரிய தண்ணீர்
தொட்டியில் கந்தரியை விட்டு வலை
யைப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டான்.
கந்தரி இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்க
வில்லையாதலால் கலபமாக அகப்பட்
டுக் கொண்டு விட்டான்.

அந்த மானுமிக்கு ஆனந்தம் தாங்க
வில்லை. எல்ல வேலைவாக இந்தச்
சம்பவத்தை வேறு யாரும் பார்க்க
வில்லை. ஒரு பெரிய அமை மாதிரி
கட்டப் பட்டிருந்த அந்தத் தண்ணீர்
தேக்கத்தின் கதகதவப் பூட்டிக்
கொண்டு அவன் சந்தோஷமாகப்
போய்த் தன் வேலையைக் கவனிக்க
லானான். ஊருக்குப் போன பிறகு
தான் இதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்
என்பது அவனது எண்ணம்.

கந்தரி தண்ணீர் தேக்கத்தில்
இப்படியும் அப்படியும் போனான்.
பெரிய கடலில் இஷ்டப்படி திரிந்த அவ

குறியை :- "தான் என் புது கடை
கிளிக் எதிக் கொண்டு டாக்டர்
கிட்டுக்குப் போனேன். டாக்டர்
என் வலித்து வலிக்கு இரண்டு
மாதிரிகளில் கொடுத்தார்.
அதை அங்கேயே எப்பிட்டு
கிட்டு வராதுக்கு வந்தேன். அம்
வனதுதான். போய் விட்டது."

"எது? வலித்து வலியா?"

"இல்லை, கடைகிளிக்!"

ளுக்கு இங்கே விருக்கப் பிடிக்கவில்லை.
மனிதன் கண்ணியை விட்டு அகப்பட்டுக்
கொண்டு விட்டதை எண்ணி அவன்
சொல்பவும் பலந்தான். மேலும் மேலும்
பார்த்தான். மேலே கடல் நீரைக்
குழாய் வழியாக நிரப்புவதற்கு ஐன்
ஸ் மாதிரி கண்ணாடிச் சுதையுருந்தது.
அதைத் திறப்பது முடியாத காரியம்.
ஒன்னருல் உள்புறம் அதற்குத்
தாழ்ப்பான் இல்லை. யாராவது வெளி
யிலிருந்து உதவி செய்தால் அந்த ஐன்
ஸ் வழியாகக் குதித்து மீண்டும் கட
லுக்குப் போய் விடலாம்.

ஆனால் உதவி செய்கிறவர்களைத்
தான் காணோம். கந்தரி, வேறு வழி
யின்றி, எழுந்திர ராஜனை மனம்
உருகிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்
டிருந்தான். 'ராஜகுமாரனிடம் எவ்வுத்த
பிரேமை காணலாகத்தானே இத்
தகைய கஷ்டங்களை பெல்லாம் அதுப
விக்க வேந்திருக்கிறது. இந்தச்
சிறையிலிருந்து எப்படித் தப்புவது?
ஐயோ! கம்மை மிருகக் காட்சிச்
சாலைக்கு அல்லவா கொண்டுபோய்
வைத்து விடுவான் இந்தப் பாழாய்ப்
போன மனிதன்! ஆழ்கடலை ஆளும்
எழுந்திர ராஜனை! நீலக் கடலுக்கு
அதிபதியே! நீதான் இந்த விபத்தி
லிருந்து தப்ப உதவி புரிய வேண்டும்!' என்று மனம் உருகிக் கண்களில் நீர்
மல்க வேண்டிக் கொண்டான்.

கப்பல் அது பாட்டுக்குப் போய்க்
கொண்டே விருத்தது. இரவு வந்து

விட்டது என்பதற்கு அறிதிற்பாக எங்கும் இதுவ் கவித்து கொண்டது. கந்தரியின் மனம் தவித்தது. எப்படித் தப்புவது என்று அவருக்குத் தெரியவோ யில்லை.

இந்தச் சமயம் மெதுவாகப் பூட்டுத் திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. கந்தரி தன்னை வகிப்போட்டுப்பிடித்த மாலுமி தான் வந்து விட்டான் என்று நினைத்து நடுங்கினாள். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! கமார் இருபது வயது மதிக்கக் கூடிய ஒரு அழகிய பெண் கதவைத் திறந்து உள்ளே வந்து அந்த கீர்த் தொட்டியின் கண்ணாடி ஜன்னலுக்கு அருகே கையில் விளக்குடன் பிரமித்த படி நின்றுள். கந்தரியின் இளைப்பாற்ற அழகு அகலி வாய் திறந்து போவோட்டாமல் செய்து விட்டது.

கந்தரிக்கு அந்த நிமிஷமே தன்னைப் பார்க்க வந்தது ஒரு இனம் பெண்ணு யிருக்கவே சொம்பவும் கைரியம் வந்து விட்டது.

"பெண்ணே, பயப்படாதே! நான் ஒரு கடல் கன்னிகை. இந்தக் கப்பல் மாலுமி என்னை எப்படியோ வகிப்போட்டுப் பிடித்து விட்டான். என்னை எப்படியாவது மீண்டும் கடலுக்கு அனுப்பி வைமென்?" என்று அழகாக, மெதுவாக, மணிக் குரலில் பேசினாள்.

அந்தப் பெண் கந்தரியைப் பார்த்த துமே பிரமித்த விட்டாள். அவள் மனிதர்களைப் போல் பேசுவதைக் கேட்டதும் பயத்தினால் அவளுக்கு உடம்பெல்லாம் வியர்த்து விட்டது.

"கடல் கன்னிகையே, அந்த மாலுமி என் கணவர்தான். அவர் உன்னைப் பிடித்ததை நான் பார்க்க வில்லை. ஆனால் அவர் இந்தத் தண்ணீர் அடையெல் சர்வ ஜாக்கிரதையாகப் பூட்டிச் சாலியைப் பத்திரமாக இருப்பில் வைத்துக் கொண்டதைப் பார்த்தேன். அப்பொழுதிலிருந்தே அவர் மூகம் மன்னியில்லை. அவர் தமக்குத் தாமே ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார். ஆகவே ஏதோ ரகசியம் இருக்கிறது என்று ஊகித்தேன். அவரை ரேயில் கேட்கத் தைரியம் இல்லை. அவர் தூங்கிப் போனதும் மெதுவாகச் சாவிவை எடுத்து வந்து திறந்ததும் உன்னைப் பார்த்தேன். உன்னைத் தப்புவதில்லை, பயப்படாதே!" என்று மெல்

மீய குரலில் சொல்லி மெதுவாக வேலியை வந்து தண்ணீர் அடையின் பின் பக்கத்தில் கடற்புரமாக நீர் நீர்ப் புவதற்கு வைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணாடித் தகவை ஓசைப்படாமல் திறந்தான். உடனே கந்தரி அவளுக்கு உள்ளி தெரிவித்து விட்டு ஒரு எழுத்து எழுப்பி ஜன்னல் வழியாகச் சமுத்திரத்தில் "தொபுகடர்" என்று குதித்தான்.

சமுத்திரத்தில் விழுந்தவுடன் அவளுக்குச் சந்தேகமும் தாங்கவில்லை. அவன் இந்த இக்கட்டிலிருந்து தப்புவோம் என்று நினைக்கவே யில்லை. சமுத்திர ராஜாஜித் தியானம் செய்து கொண்டே மெலும் போனான்.

அந்த மனவியை அடைந்ததும் தான் அவன் மனக்கு நிமிர்ந்த ஏற்பட்டது. பிறகு முனிவரைக் காண வேண்டுமே என்னும் கவலையோடு கரைப் புரமாகிய கடலில் அலைந்து கொண்டிருந்தான். அந்த மனையில் நீண்ட பகலாறாள் மரங்கள் நில, மந்திருந்தன. மனிதர்கள் யாரேனும் இருந்து அவர்கள் கண்ணில் பட்டுவிடக் கூடாதே என்று கந்தரி நடுங்கினாள். ஆனால் அந்த மனையில் மனித நடமாட்டமே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

சூரியன் உதயமாகும் தருணமாகியிருந்தது. பறவைகள் கலகல வென்று தங்கள் பாவையின் பிசிக்கொண்டன.

கந்தரி தயாராக முனிவரின் வாகனையை எதிர்பார்த்துக் கரையோரமாகக் காத்திருந்தான்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் நீண்ட தாடிவடலும் கையில் கமண்டலத்துடனும் முனிவர் வந்தார். ஆகா! அவர் முகத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட ஓசை விசியது! கந்தரிக்கு அவரைக் கண்டதும் தன்னையறியாமலேயே அவரிடம் ஒரு பத்தி உண்டாயிற்று.

'பாட்டி சொன்னது சரிதான். இவர் ஒரு பெரிய மகான் என்பது இவருடைய பார்வையி் விருந்தே நன்றாய்த் தெரிகிறது. என் மனசில் இவ்விடமில்லாதே என்று நினைத்த தன்னிடம் அழகாகும் ராஜ குமாரனை நான் அடைவ இவர் நிச்சயம் வரம் தருவார்!' என்று தனக்குள்ளே நினைத்துக் கொண்டான் கந்தரி.

அவர் மீட்டிலிருந்து இறங்கி, சமுத்திர ஜலத்தின் ஓரமாக உலாவ ஆரம்

பித்ததும் கந்தரி, கம்பீரமான குரலில் "ஸ்வாமி, ஏழையைக் காப்பாற்ற வேண்டும், காப்பாற்ற வேண்டும்!" என்று கல்லும் கனிந்து உருகும்படி பரிதாபமான குரலில் கதறினாள்.

முனிவரின் மனம் அந்தப் பெண்ணின் பரிதாபக் குரல் கேட்டதும் இரங்கியது. அவர் எழுந்திரத்தில் ஒரு பெண் தவறி விழுந்து பரிதவிப்பதாகவே நினைத்தார்.

"பெண்ணே, பயப்படாதே! இதோ உன்னைக் காப்பாற்றுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கையைத் தூக்கிக் கடலைப் பார்த்து "நில்" என்று மிரட்டினார். என்ன ஆச்சரியம்! எழுந்திரத்தில் அவர் நின்று போய் விட்டது. முழங்கால் ஆழத்துக்குத்தான் ஜலம் இருந்தது. மெதுவாகக் கந்தரி நகர்ந்து கரையை அடைந்தாள். முனிவர் கையைத் தொங்க விட்டதும் கடல் அலைகள் முன் போய் 'சேர' என்ற ஒலியுடன் விச ஆரம்பித்து விட்டன.

"ஸ்வாமி, என் மனோரதம் பூர்த்தி யடைய வேண்டும் என்று தாங்கள் ஆசைப்பட்டிருக்க வேண்டும்!" என்றான் கந்தரி எழுந்திரத்தில் இருந்தபடியே.

"பெண்ணே, எழுந்து வா! உன் மனோரதம் என்ன வென்று சொல்!" என்றார் முனிவர்.

கந்தரி கரையை நெருங்கினாள். அவள் கடல் கன்னி என்பது முனிவருக்குத் தெரிந்து விட்டது. தமது கமண்டலத்திலிருந்து ஜலத்தை யெடுத்து அவள் மீது தெளித்தார்.

ஆகா! என்ன ஆச்சரியம்! கந்தரி எழுந்திரத்திலிருந்து எழுந்து அழகாக நகர்ந்து வந்தாள். மானிடப் பெண்ணாக மாறிவிட்ட தன்மையே பரக்க கந்தரிக்கு ஒரே ஆச்சரியமாயிருந்தது.

அவன் இப்போது அழகு வடிவமான ஒரு ராஜ குமாரியைப் போல் இருந்தான். அவளுடைய அழகிய உடலை அவள்கீர்த்த கண்ணைப் பறிக்கும் நகைகளும் வண்ணப் பட்டாடைகளும் அவனையே மயங்க வைத்தன.

கந்தரி உணர்ச்சியினால் கண்களில் கீர் பெருக முனிவருக்கு கமஸ்காரம் செய்தான் கந்தரி.

"ஸ்வாமி, கடல் கன்னிகையாகிய நான் என் மனதில் ஒரு ராஜகுமாரனைக் கணவனாக விரித்து விட்டேன். எனது இழிவான ஜன்மத்தைப் போக்கி என்னை அழகிய பெண்ணாகக் விட்டீர்கள். தங்கன் அருளால் அந்த ராஜகுமாரனை நான் அடைய வேண்டும், கருணை புரிய வேண்டும்!" என்று கூறி மீண்டும் பக்தியோடு முனிவரை வணங்கினாள்.

"பெண்ணே, மூன்று ராஜகுமாரனைக் கரை சேர்த்த அதே நிலைக்கு மீண்டும் போ! அவனை அடையாய்!" என்று முனிவர்.

உடனே கந்தரி, "ஸ்வாமி, எனக்கு மனிதர்களைப் போல உருவம் தந்து விட்டீர்கள். அவர்களைப் போலவே எனக்கு ஜலத்தைப் பார்க்கவே இப்போது பயமாயிருக்கிறது!" என்றாள்.

"இதோ உனக்குப் பழைய உருவம் தந்தேன். அந்தத் தீவுக்கு அருகே சென்றதும் என்னை நினைத்துக்கொண்டால் மனித உருவம் மீண்டும் வந்து விடும்" என்று கூறி விட்டு முனிவர் போய் விட்டார்.

கந்தரிக்கு ஆனந்தம் தாங்கவில்லை, மீண்டும் பழைய உருவம் பெற்றுச் சமூத்திரத்தில் கீர்த்த ஆரம்பித்தான். அவனுக்கு எல்லாம் கனவில் நடப்பது போல் இருந்தது. (தொடரும்)

அத்திப்பு

நா. வி.

மீஞர் மானிகை என்பது இந்த ஏழாய்ச் சூடியாகியும் பெயர். விடுகட்டினதிலிருந்து உப்புநீர் என்ன வர்ணம் அடித்தாலும் வெளிப்புறம் மட்டும் மஞ்சள் வர்ணம் அடிக்கத் தவறுவதில்லை. பெலருக்கென்ற குணம் வேண்டும் அல்லவா! என்பதென்குறி, பெயரோ மைக் கண்ணன் என்று ஆகிவிட்ட கூடாது என்பதற்காகவே வெளிப்புறம் மஞ்சள் வர்ணம் அடிப்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தி வந்தோம். ஆனால் பொதுமக்களிடையே அது அத்தி மர விடு என்று தான் வழங்கி வருகிறது. காரணம் என்ன வெனில் எங்கள் வீட்டு வரையில் ஒரு மிகப் பெரிய அத்திமரம் இருக்கிறது. எந்தக் காலமாகுமாம் சரி, அந்த மரத்தின் மிக மிக இனிப்பான அத்திப் பழங்கள் இருந்த வண்ணமேதான் இருக்கும். ஆகவே தெருப் பூராவிலும் உள்ள அடுகளும் அட்டும் குட்டிகளும்—அட்டும் குட்டிகள் மட்டும்தானா?—மரவிட்ட குட்டிகளும் கூட்டினால்! பசும் வேம் முழுதும் 'ஜே. ஜே' என்று கூடியிருக்கும். இவ்வுரோஷங்களிலெனவால்கள் கூடி மாடுபரும் கரத்தையே—இவ்வுர, இவ்வுர! கரத்தையர் சிறுக்கித்த விடும்.

அத்தி மரம்! அத்தி மரத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா? 'ஏது, ஏது?' அத்தி புத்தாத் போலிருக்கிறதே! ரோம்ப நாணாக உங்கக் கண்ணியேயே அருளேமே!' என்று சிங்கம் வெகு காட்டி எங்கள் கண்ணில் படாத சிவகந்தகங்கிட்டுப் பது உண்டல்லவா? ஆகவே, உங்களுக்கு மரத்தைப் பற்றி அவசியம் தெரிந்ததான் இருக்க வேண்டும். பூ பூக் காமல் காய் காய்க்கும் மரம் ஒன்று உண்டென்றால் அது அத்தி மரத்தான். இன்று கனக யாருமே அத்திப் பூவைப் பார்த்த தில்லை. ஆகவேதான் ஒரு காட்டு கைத்திவர் ஒரு தடவை தன் மானவர்களைப் பரிட்சிக்கும் பொழுது மருத்துக் குறிப்பில் ரோஜாப் பூ. எருக்கம் பூ என்று சொல்லிக் கொண்டு வருபொழுது அத்திப் பூவை யும் சேர்த்துச் சொல்லி விட்டார். பார் மாரெல்லாம் அத்திப் பூவையும் மருத்துக் குறிப்பில் சேர்த்துக் கொண்டாக்கோ, அவர்களுக்கெல்லாம் பரிட்சையில் பெரிய கண்ணாடிப் போட்டுப் 'பேயில்' ஆக்கி விட்டார். ஏன் தெரியுமா? அத்திப் பூ என்று சொல்லும்பொழுது ஆச்சரியப் படாமல் மருத்துக் குறிப்பில் சேர்த்துக் கொண்டு எழுதிய மானவர்களை கைத்தி

யம் பார்த்துக் குணம் கொட்டப் போகிறார்கள்! இது கூடத் தெரியாத மானவர்கள் கைத்தியம் பார்த்துத் தொடங்கி விட்டால் கரத்தின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்குப் பதிலாக கரத்தினோ ரொக்கத்திலோ எண்ணிக்கை அதிகரிக்க ஆரம்பித்த விடும். அப்படியும் ரோஜா உரிமைச் சட்டம் அங்கேயும் அமுலுக்கு வந்த 'திருப்பிப் போர்' என்ற கோஷம் எழுந்தால் கம் காட்டு மக்கள் அல்லவா கேட்கப் படுவார்கள்! இதை வெவ்வாய் நீர ஆரம்பித்த அறித்துதான் திரிசாலை ஞானியாகிய அந்த கைத்தியர் அத்திப் பூவை மருத்துக் குறிப்பில் சேர்த்துக் கொண்ட மானவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய கழிபாடுப் போட்டு கரத்திலே ரோஜா உரிமைச் சட்டம் அமுலுக்கு வராமல் காப்பாற்றினாற்போதும்! அத்திக்குப் பூ கிடையாத என்பதற்கு இதைக் காட்டினும் வேறு என்ன அதராட்டி வேண்டும்?

அத்திக்குப் பூ உண்டு என்பதற்கும் எத்தனையோ காரணம் இருக்கின்றன. அதையும் கேளுங்கள். விட்டில் உள்ள கவத மூலிந்த அத்தை மரங்களுள் பாட்டி மரங்களும் "அத்திக்குக் கட்டாயம் பூ உண்டு. பூ பூக்காமல் பழம் பழுப்ப தில்லை. 'பூ இவ்வாறு பூ என்று பூ' என்று பூவைப் பற்றி எங்கள் விடுகதை போட்டு 'சாய்' பூ' என்று சொல்லி விடுகிற திருக்கிழைமே யொழிய பூ பூக்காமல் காய் காய்க்கும் மரத்தைப் பற்றி எங்கள் கேள்விப்பட்டதே யில்லை. ஆகவே அத்திக்குக் கட்டாயம் பூ உண்டு. ஆனால் அது கண்ணுக்குத் தெரியாதில்லை" என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்திப் பூ கைப் பற்றி இன்னொரு விசேஷம் என்ன வென்றால், ஒரு மரத்துக்கு ஒரு புத்தான் பூக்கும். அதாவது இவ்வுர சரியாக மணி பன்னிரண்டு அடிக்கும் பொழுதுதான் பூக்கும். அத்திப் பூ புத்ததோ இல்லையோ, உடனே அப்பாய் பெண்களின் சிம்மா னைம் வக்துவிடும். அப்பா கண்ணிகள்கள் அத்திப் பூவைப் பறித்ததுக் கொண்டு பறந்து விடுவார்கள். ஆகவேதான் அது பார் கைக்கும் கிட்டுவதில்லை. தாயித் தவறி அது பார் கைக்காவது கிடையத் து விட்டால் அப்பாய் புத்தையலே கிடையத் து விட்ட மாதிரிதான். காரணம் என்ன தெரியுமா? அதற்கு அலாநிரான ஒரு குணம் உண்டு. அத்திப் பூவை ஒரு பொரு ளில் போட்டுவிட்டால் அத்திப் பொருளை அன்னி அன்னிச் செவ்வழித்தாலும் அது குதாவதில்லை, பணத்தில் போட்டுவிட்டால் பணம் செவ்வே ஆவதில்லை. தான் பத்திய் போட்டு விட்டால் எவ்வளவு தான் எடுத்துச் செவ்வழித்தாலும் குதாவ

நின்று. ஆயின எந்தப் பாக்ஸிபாரைக்காவது அந் திப்பு கெடத்த விட்டால், கெடத்தக்கவை அப்பெரும் போட்டியும் அனுகூலக் கெடத்த விட்டதாயினே நிர்மாணித்த விடலாம் என்பதுதான்.

எண்டிரோவும் ரோஷ னும் பிராணனை வாய்க்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஒரு அந்நிப் பூ கெடத்தால் எம் விட்டுக் கொட்டியில் இருக்கும் செக்கு நிசிய் போட்டு வைக்கலாமே என்று உக்க ளுக்கு எண்ணத் தோன்று கிறதல்லவா? என்பதற்கு

கெட் கார்டினால் கையில் அந்நிப் பூ அடப்பட்டிருக்குமோ என்று எங்கு வேறு காணாமலே ஒரு சந்தேகம். காண விடுவதற்கு அங்குள்ள கெடக்கார போலும் என்ன? என்ன மாரிக் கொட்டகா ரினால் கையில் கெடத்தது எம் கையில் கெடத்திருக்கக்கூடாது என்று கருதுவ வர்க்காக அங்குதான் கெட்டி!

சரி, அது எப்படியாவது போகட்டும். பாட்டியமாரை விடத்திறம் அக்கமாரை விடத்திறம் தங்குதான் தங்குதான் இன்னொரு கதையும் வழங்கி வருகிறது. என்ன தெரியுமா? ஒரு தயிர்க்காரியின் தயிர் பாசியைவே தந்தியைவா ஒரு அந் திப் பூ விழுந்த விட்டதாம். அந்த அந்நிப் பூ கெடக்கூ இருந்த சேஸ்தி தெரிய வில்லை. அவள் தயிர் வித்தகாரம், வித்த காரம்! அப்படி வித்தகாரம். தயிர் கொடுக்காமலது குகத்தினால் தானே? தயிர் பாசியுடன் தெருத் தெருவாகச் செறி அவனுடைய எண்ணம் ஒன்றி விட்டது. கெடக்கிவிட்டு அதுதற்ப்போல் ஆத்திரத்தால் தயிர் பாசியைப் போட்டு கெடத்தவிட்டு விட்டுக்கூப் போய் விட்டதாம்.

இந்தக் கதையில் எம் அக்கமாரினாலும் பாட்டி மாரினாலும் இன்னொரு விஷயத் தைச் சொல்ல மத்த விட்டார்கள். அந் தத் தயிரைத்தான் அவநி காலக் கொட்டு எம் குளிப்பெயரிடத் கொட்டிகள் வர சரத்தெக் கொண்டு என்னாவது இடத்தில் கொட்டிப் பார்த்திருக்க. ஆனால் அது குகத்தையாவே காரணம். அந்நிப் பூ விழுந்திருக்கும் போளுது அது எக்கவோ வது குகத்தையா?

'இதற்கு இவ்வளவு கிட்ட முடிவாக வதற்கு?' என்று கிங்கன் கிங்கனாம். என் விட்டுக்கு வரும் ஒக்கொரு விருத் தானிடிலும் அக்கமார அந்நிப் பூவைப்

பத்தியும். அந்நிப் பூ எம் பத்தியை ஆராய்க்கெயப் பத்தியும் என் கொண் வேண்டாம் என்று கிங்கத் தாலும் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதுவும் கொடைக் காலமா கிருந்த விட்டால் கெட் கலையெண்டியுதிக்க. விட் டாலும் ஒக்கொருவரிட லும் சொல்லியேதான் திர வேண்டும். 'சொன்னால் இரவு வேகனாகச் சரப் பிட்டாவதும் பழக்கமாவ அதுதான் உட்கொத்திருக்க முடியவில்லை. ஆயினே கெத்தக் கட்டினை எடுத்திப் போட்டுக் கொண்டு

அந்நி மாதத்தையுமே என் அவ்வதத் தாடப்படுத்தையைப் போடுவோம். அந்நி மாதத்தாப் பார்த்ததும் அவர்கள் "இது என்ன, காலம் மாறா?" என்று கேட் பாரினர். அம்மாதிரி எந்தப்பயனில் இது அந்நி மாதம் எந்தும் அந்நி மாத தில் விசேஷம் இது வேண்டும் அவர் னுக்கு ஒரு குகை தாமராவைப் படித்த தாக் ஆடு வேண்டியிருக்கிறது!

அது கெட்டெட்டும். ஒரு சமயம் என் லுடையது வந்திருந்தது. அதுதான் என் வேகனையும் போயினே இதை கெட்டுகைய என்விடம் கெட்டால். அவனுக்கு சத்தி னக் குக்கமார அந்நிப் பூவைப் பத்தியும் அந்நிப் பூவைப் பத்தி வழங்கும் கதையைப் பத்தியும் சொல்லி விட்டுக் என் அவருமேன் என்ற எண்ணத்தால் புரண்டு படுத்தக் கொண்டு கொணம் சாத்தித்தது. எங்கு எப்பொழுதுமே பகலில் ஒரு தாக்கம் போட்டுப் பழக்கம். அன்று என்னடா வேங்கும் மேல் மடி யில் 'கொட் கொட்' என்று பஞ்ச அடித்தக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் தங்கவேகனியில் தாக்கம் வரவில்லை. பகல் பொழுதுதான் அப்படிப்போவதற்கு? சாயந்திரம் என் லுடையதுதான் சொத் தாலு பொறுக்கமாட்டாமல் ஆறு மணி ஆட்டத்தெக் கிணியை பார்த்துப் போகும் படியும் ஆகி விட்டது. நிரம்பி வரும் பொழுது மணி பத்த அடித்த விட்டது. சீக்கிரமாகச் சரப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு அந்நிமாதத்தையுமே படுத்தையைப் போட்டுட்டோன். உண்ட மயக்கம் தெண்டனுக்கும் உண்டவ்வா? அப்படி யிருக்கும் பொழுது என்விடம் போன்ற சோம்பேறிதையப் பத்திக் கெட்டபொருள்? தாக்கம்என்ன முட்டியே, என் புரண்டு படுத்தக் கொண்டு என்னகி இதுவ முடிக் கொண்டேன். அந்நிப் பூக் கதையே அந்

அற்புதமானதல்லவா? அது நான் பல்
கடராஜனின் மூலையில் புதுத்த வேலை
செய்திருக்கிறது. அத்திப் பூவின் ரகசியத்தை
அறிந்து கொள்ள அவன் அது
எப்பிட்ட பாடு பட்டுப் பார்த்திருக்கிறான்.
என்னும் மெனமமாக சித்திராநிலயின்
அரவணப்பில் இந்த உலகத்த சினை
கலையே மறக்கலானேன். கடராஜன்
என்ன சினைத்தானே, என்னவோ!
"ஏன் அப்பா, நீ கொல்லுது வேடிக்கை
பாக அல்லவா இருக்கிறது! இப்படி,
எப்போது வேடிக்கை?" என்றான்.
நான் அதைத் தாக்கத்தில் இருந்தேனா?
அவன் சொன்னதால் சரியாகப் புரிந்து
கொண்டாய் 'உம்' கொட்டினேன்.

"ஏன் அப்பா, தூங்கி விட்டாயா,
என்ன?" என்று கேட்டான் கடராஜன்.

அந்தக் கேள்விக்கும் நான் 'உம்' தான்
கொட்டினேன்.

"அத்திப் பூ சரியாக இரத்திவிடப்
புரண்டு மணிக்ருந்தான் பூக்கிறது. அதை
அப்பா கண்ணிகளை எடுத்துக் கொண்டு
போகிறார்களே என்னும் விஷயம் எப்பக்
கடிவதாக இல்லையே, அப்பா!"

"....." இததான் என் பதில்.

"டேய், தூங்கி விட்டாயா, என்ன?"

"ஊதாரம், ஊதாரம்" என்றேன்.

"உனக்கு இதெல்லாம் உண்மையானது
என்று தெள்ளுமிறதா?"

"உம்"

"திருவாழை மணிக்ரு தெவிவாகக்
கொள்வேன்! இது உன் காமவாக இருக்கிறா?
என்று கேட்டான் அவன்.

"ஊதாரம்" என்றாவதே புரண்டேன்.

"உன் அபிப்பிராயம் என்ன, அப்பா?" என்றான்.

"உம், உம்" என்றேன்.

"என்ன 'ஊதாரம்' உன்
மனங்குக்கிடக்கிறது! தூக்கம் வந்தால்
தூக்கித் தொகியேன்! எத்தகாக உம்
கொட்டிப் பிராணனை யாக்குகிறாய்?"
என்று 'உம்' என்று எரிந்து
விழுந்தான் கடராஜன்.

எனக்குத்தான் தூக்கம்
மூலையில் உத்தித் கொண்டு
பூக்கிறதா? அது மதி
கொடுத்து விட்ட மழிச்சி
வில் காலமாட்டிவிருந்த
விவரினையை எடுத்துப்
பக்க வாட்டியல் போட்டுக்
கொண்டு சிம்மதிராகத்
தாக்கினேன், நான் கண்
மடி ஒரு மணி கோம்குட
விழிக்குகாத கடராஜன்

என்னைப் பிடித்த உலகிவி எழுப்பினான்.
என் காதலியைத் தன் முகத்தை கொண்டு
வந்தாள். "ஏன், எழுந்திரு! அத்திப் பூ அப்பா,
அத்திப் பூ!" என்றான்.

புரண்டு புரண்டு படுத்துக் கொண்
படுத்து நான் அத்திப்பூவின் பெயரைக்
கேட்டதும் கருட்டி மட்டிக்கக் கொண்டு
எழுந்திருந்தேன். கடராஜன் தன் கையில்
கிரகம் வைத்துப் பேசாமல் இருக்குமாறு
சமீகத்தை செய்தான். பிறகு இன்னொரு
கையில் ஆன் கட்டி கிரகினால் அத்திப்
பூவைக் காண்பித்தான். முதலில் நான்
அவனுடைய கிரகங்கு கோரகப் பர்
கையைச் செலுத்தினேன். இரண்டு சிமி
ஷ்களாகக் கொல்லாமல் இது மறையிலே
தும்பைப் பூ போக 'வெள்ளை வெள்ளை'
என்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த பெரிய
அத்திப் பூ ஒன்றைப் பார்த்தேன். அதைப்
பார்த்த பின் அது அத்திப் பூ இல்லா
என்பதை எப்படி மறக்க முடியும்?
என்னும் அத்திப் பூவைப் பார்த்த விட்
டேன் என்னும் மழிச்சிவைத் தெரிவிப்
பதற்கு அறிஞரிகாக கடராஜனின்
தோள்களைப் பிடித்த உலகிவினேன்.

கடராஜன் என் காதலியைக் கையாகக்
கொண்டு வந்த மிகவும் மெதுவான குர
லில், "இப்பொழுது சரியாக மணி பூ
கிரகம். அப்பா கண்ணிகளைக் கருவ
கதக்கட நான் என் இந்தக் கண்களா
வேயே கண்டேன். அவர்கள் கிறகு
அடித்துக் கொண்டு பறக்கும் சத்தம் என்
காதலியை விழுந்தது. நான் அதைச் சித்திரம்
அடவதற்கான வழி செய்வாவிட்டால்
அவர்கள் பறித்துக் கொண்டு போய் விடு
வார்கள்! எழுந்திரு, அப்பா!" என்றான்.

"என்ன வழி செய்வ
காம்? எப்படியும் இந்தப்
பூ எம் கையை விட்டுப்
போகக் கூடாது!" என்று
என்னும் கடராஜனுடைய
காதலி கோரகக்
கொள்ளேன்

"விடுவதாவது! அநெல்
ளம் கூடாது. கூடவே
கூடாது! விடு மதிக்க முடி
காத மானிக்கத்தாதக் கை
கலகவிடுவதென்னால் அது
மிகவும் முட்டாள்தனம்
அல்லவா? இந்தப் பூவுக்கு
சிலம் என்னும்தான் என்னு
மான். ஒரு சட்டியில் நீ
ஒரு தாறு குபாய் போடு,
நான் ஒரு தாறு குபாய்
போடுகிறேன். அப்பறம்
இந்தப் பூவை அந்தச் சட்
டியில் வைத்து விடுவோம்.
அப்பறம் கமக்கு என்ன

குதறச்சல்? என்று மனக் கோட்டை கட்ட ஆரம்பித்து விட்டான் கடராஜன்.

நான் இடைவீல் குதறக்கிட்டு, "அரை பெண்மான் அப்பறம் பார்த்துக் கொள்ள வாம்! முகவீல் அந்தப் புதுப்பந்தை அடைப ஏற்பாடு சொல்" என்றுன்.

"சரி, அ. ப. வரானும் உ மரத்தில் ஏது"

"உதக்குத்தான் என் கவாயம் தெரியுமே! பெண்கள் எங்குமே எங்குமே பயமும் சங்கோசமும் அதிகம். அதுவும் அப்பா கண்ணகைகள் பங்கும் கேட்க வேண்டுமா? நீயே மரத்தில் ஏது!" என்றேன் நான்.

"நானும் அந்தக் காரணத்தினால்தானே ஏற யோசிக்கிறேன். அப்பா கண்ணகைகள் இவ்வா விட்டால் நான் இவ்வளவு வேரம் ஏறியிருக்க மாட்டேனா?" என்றான் கடராஜன்.

"அப்படியானால் ஒன்று சொல்வோம். வேலைக்காரன் வேதனை எழுப்பி மரத்தில் ஏறச் சொல்லுவோம். நான் இருவரும் மரத்தின் கீழே துப்பாக்கி எதிர்ப்பு உட்காருவோம். வேறு ஏதாவதற்கு முன்பாக அப்பா கண்ணகைகள் புகைப் பறித்த விடுவார்களே போனத் தோன்றினால் நான் புகைப் கட்டு விழ்த்தி விடுவோம்" என்று ஆகோசனை சொன்னேன் நான்.

"உதறச்சல், அது உட்பாது துப்பாக்கி விளும் எடுவது தப்பி. அப்பா கண்ணகைகளிடம் விசேஷம் ஏற்பட்டு விட்டால், அப்பறம் நான் பூமியில் உயி வரமுடிவது. வேதனை மரத்தில் ஏறிப் புகைப் பறிக்கச் சொல்லுவோம், அப்பறம் உம் தலை வெழுத்துப்படி கடக்கட்டும் என்று விட்டுவிடுவோம். அதுதான் சியாயமன் வழி" என்றான் கடராஜன்.

"சரி, அப்படியே செத்துவிட்டால் போயிற்று!" என்று சொல்லி வேதனை எழுப்பினேன். அவனிடம் அத்திப் புகைப் பறிப்போ அப்பா கண்ணகைகள் பறிப்போ ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

"அதோ, மரத்தில் வெறுப்பாக ஏறோ தெரிந்தே, அதைக் கொண்டு வா!" என்று மட்டும்நான் சொன்னேன். வேறு உடனே என் உக்கரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்த மரத்தில் ஏறினான். ஏறினதும் முதற் காரியமாக 'உட்க' என்று புகைப் பறித்தான். பூ அவன் கையில் காட்சி அளித்தது அப்பா கண்ணகைகள் சிறகு அடித்துக் கொண்டு பறந்து விட்டனர். வேறு மரத்திலிருந்து இறங்கியதும் புகை எங்க விடும் காகாடுவதக் கொடுத்தான். "அட, இது பஞ்சு அல்லவா!" என்று இருவரும் ஏக கவனத்தில் சொல்லியவாறு துண்டித் குறித்தோம்.

"எனதுமான்! இந்த மரத்துக்கு வெளவாய்கள் ஏராளமாக வருகின்றன!" என்றான் வேலைக்காரன்.

"காணியீய பஞ்சு அடித்துக் கொண்டு குக்கீர்க்கோ அரை இப்படித் தாராளமாகப் பறக்க விட்டு விட்டார்கள் போயிருக்கிறது!" என்றேன் நான். வேலைக்காரன் வேறு பறப் போமல் அங்கிருந்து டக்கத்து விட்டான்.

"மீதா! பண்ணிண்டு மணிக்குப் பூ பூப்பறம், அப்பா கண்ணகைகள் பறித்துக் கொண்டு போய் விடுவதும் வெறும் கட்டுக்கதை போயிருக்கிறது!" என்றான் கடராஜன்.

"ஆமாம், அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். பறந்து போன பஞ்சைப் பூ வெண்டும். வெளவாய்களை அப்பா கண்ணகைகள் என் தும் இனங்கள் எண்ணி யிருப்பார்கள் என்றதால் எண்ணத் தோன்றுகிறது" என்றேன்.

"ஆமாம், அதுதான் விஷயம்!" என்று சொல்லி கடராஜன் 'உட்க' வென்று பூமி அகிரும்படி சிரித்தான்.

"காணியீ என்னைச் சேர்மே எழுப்பி விடாதே. வேரமாகிவிட்டது. துக்கு!" என்று சொட்டாவி விட்டவாறே நான் பறக்கையில் படுத்தேன்.

[இருவரையும் கவனித்த உதறச்சல் தயக்கம்]

"ஏன்டி! ஆறு அடிக்கலிருந்து ஐந்து அடிக்கல் அரிசியாகி விட்டார்களானால், நாம் என்னடி பண்ணுகிறோம்?"

"குதறக்கிட்டுமே! தங்குக்க குதறக்கிட்டுமே!"

"என்னடி! நீ மட்டும் திர்ப்படிச் சொல்லுகியு?"

"அப்பறம் ஒரு அடிக்கல் அரிசியாகக் கொண்டுவிடுகிற சிரமம் இருக்காதோக்கிவோ? சொம்பு சொல்லியத்தான்."

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

"உங்கள் பெராக்ஸைட் பற்
பசையை ஒரு மாதத்திற்கு
முன்னால் உபயோகிக்கத்
தொடங்கினேன். அது ரொ
ம்ப நன்றியுருப்பதை அற
ந்தேன். என்குள் விள
ரமாகக் கழையத்திரு
ந்தன. ஆனால் உங்கள்
பற் பசையை உபயோகி
ப்பது முதல் அவை வெ
ள்ளா வெள்ளை நிறாகி
விட்டன."

முகம் தாத்தை
பெய்திருந்த.

முகம் தாத்தை
பெய்திருந்த.

முகம் தாத்தை தாத்தை
பெய்திருந்த
முகம் தாத்தை
பெய்திருந்த.

உங்களுக்கு சிறந்ததொரு பற் பசை பெய்திருந்த
முகம், மக்ளீன் பெய்திருந்த. பற்
பசையை உபயோகிப்பதன், மக்ளீன் பற்
பசையை பற்களை வெள்ளைப்படுத்த உதவு
பெய்திருந்த. இதன் பிரத்யேக
மான தயாரிப்பு முறையில்தான் பற் பசை
பெய்திருந்த. உங்களுக்கு, காலில் ஊதும்
தான் மிகப்பெரியது. காலில் பற் பசை, பற்
பசை பற் பசையையும் வெள்ளைப்படுத்தும்
ஆகி, காலில் பற் பசை வெள்ளைப்படுத்தும்
பற் பசை பற் பசை பற் பசை.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
பெய்திருங்கள் !

57K-97M

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. ஏன். குராலங்காரி

22. ஏமாற்றும் வித்தைகளில் !

சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு நண்பர் கிசிச்சைக்காக வந்தார். காது 23, கைகள் 5, கால் 3 கங்குலம், கை 35 சாத்தம். மார்பில் சுற்றளவு 30 அங்குலம். உடம்பு வெளுத்து எதுபயம் தோஷமாய் இருந்தது. அவர் தம் உயர்நீதிசத்தைச் சொன்னார் ஏதோ ஒரு ஆயிரம் ரூ 200ல் உத்தியோகம் என்று கலியாணமாமி ஒரு லாடர் ஆயிற்று என்று, ஆனால் காற்றைக்கே இப்பர் அனுப்பிக்க முடியவில்லை என்றும் கூறினார். மேலும் உடம்பில் ஒரே காலி, கடிக்கடி தலைவலி வருகிறதென்றும் கூறினார் தலைவலி மூன்றாண்டு முக்குக் கண்ணாடி அணிந்திருப்பதாகவும் அதிர்ஷ்டம் பலவீனம் இவற்றுக்காக பல காலுடங்கள் ஏதேனோ மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு வருவதாகவும் கூறினார். ஆனால் மொத்தத்தில் கணிசமான பலன் கிடைக்காது காலியில் என்னபலம் ஆலோசனைக்கு வந்திருப்பதாகக் கூறி முடித்தார்.

“எத்தனை காலுடங்களாக இப்பொதிரி இருக்கிறது? அதனால் இப்படி ஆயிற்று என்று கிசிச்சைக்காரர்கள் உங்கள் காலுட பருவ சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்கள்” என்றேன்.

“அதைச் சொல்லுவர் கூகிறதது. நான் பன்னிசண்டு காலியிலிருந்தே என்னிவர்களைச் கவனமாய் கவனிப்பாக்கிக் கொண்

டிருக்கிறேன். கலியாணத்தை வெகு ஆவனாடம் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் கலியாணம் ஆனபிறகு எதற்கும் காலுடவில்லாதவனாய் இருக்கிறேன். என்னைப் பற்றிக் கூடக் கவலைப்படவில்லை. என் கலியாணம்—சிறு பெண்டின் கிரகத்தால் கவலை பொறுக்க முடியவில்லை. அவனுக்காகவாவது பாழ்பட்டுப் போன என் கலியாணம் அவைத் திருத்த முடியுமா என்று தங்களை நாடி வந்தேன்” என்றார்.

அந்தோ! என்ன பரிதாபம்! இம்மாதிரி ஒருவர் இருவர் அல்ல. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள்! இவர்கள் தங்கள் கஷ்டப்படுவது மல்லாமல், தங்கள் கலியாணமாவது சிறு பெண்டினையு மல்லவா கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. யாரிடம் இக்குறைவைச் சொல்ல முடியும்? அப்பெண்களில் கதி என்ன? பெற்றோர்கள், தாயன் எவ்வளவு படித்தான், என்ன சம்பாதிக்கிறான்? என்று பார்த்துக்கொள் தயிர பவம் இருக்கிறதா? ஆசைகளை நிறுக்கிறதா? வீரிய முடிக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொள் இவ்வ. இந்த கலியாணத்தில் உள்ள குறும்புகளில் கதி என்ன? கெடுவதற்குச் சொல்ல வேண்டிமா? சட்ட முறையிற் எத்தனை பேர் கொன்றோ? ஏதே கலியாணவைச் சொல்லி விடுதலை கொள் கொடுக்காமல். அவ்வளவு தூரம் வந்து இந்திய சமூகம் முன்னேறி விட்டதோ! இப்படிள்ள இத்திய சமூக கலியாணமில் இப்பொதிரி குறும்புகள் ஒரு பெரிய பிரச்சனை.

மருத்து வினம்பரங்கள் மானதை மருத்துவின. சதி மனித வெவையர், மருத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் வெவையர், ஒரு மணி கோத்தும் வாசிப்பதை உண்டாக் குர் மருத்துவன் என்று கங்குலக் கவர் விவரண. இப்பொதிரி வினம்பரங்களைப் படித்தால், மனித சமூகத்தில் குறைபாடுகள் விளங்கும்.

வாற்றுகைக் குறைவுக்கவர்கள் இவ்வகளை வரம்பிசைத்தார்கள் மதிப்பார்கள். மருத்துவனை சகலமாத காலுடவர்கள். சகலமாதகால சாப்பிடுவார்கள். பலன் எவ்வளவு தூரம் ஏற்படுகிறதோ, யார் கண்டார்கள்! ஆனால் ஒன்று: இமூத்து விட்ட விவரணத்தை, சமூகமணிக்கொள் மருத்துவன் விவரணம் உண்டாக்வினும் என்ற சொல்ல முடியுமா? ஏதோ விவரணம் குறைவு உள்ளவர்களுக்கு இம்மருத்தினன் குணம் ஏற்று கண்டிருக்கலாம். ஆனால் அடுத்தபடி. நான்னைவிட சந்திமூத்து விவரணங்கள்.

இப்பொதிரி மருத்துவனை வெல்லாம் உபயோகித்து ஒருவித பலனும் ஏற்படாமல் கடைசியில் வெவையிச்சைகளை நாடி வந்தவர்கள் அநேகர் கண்டு.

இக் குறை உள்ளவர்கள் பார்ப்பதற்குப் பலநினைவையும், எதும்பும் தோதுமையும் மூகம் வெறுத்த மட்டும் இருப்பார்கள் என்று கிணத்த விடக்கூடாது.

பார்ப்பதற்கு வகைமான தோற்ற முன்னவர்களிடம் இம்மாதிரி கஷ்டப்படுகிறவர்கள் உண்டு. ஒரு அன்பர் வந்தார். அவர் உடல் கட்டுமஸ்தாய் இருந்தது. ஆரோக்கியமாயும் இருந்தார். அவர் சொல்லும் குறை எம்ப மூடியவிடம், ஆச்சரியப்படுமபடி இருந்தது. “கலியாண மாகி எட்டு வருடம் ஆகியும் இதுவரை இங்கு என் அனுபவிக்க முடியவில்லை. மனையிடம் கொள்கும்பிரித சத்தி யிழந்து விடுகிறது. சினிமாக்களில் சில கட்டங்களில் பார்ச்சுப்போதும், ஆபரமான சினிமா விளம்பரங்களில் பார்ச்சும போதும், சொப்பனத்திலும் கஷ்டமும் டுகிறது. என்னுள் தடுக்க முடிய வில்லை!” என்றார்.

இவர் ஒரு பாய்லீய் மாணேஜர்; கண்பாண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய இவ்வறச் சக்திம் இம்மாதிரி இருக்கிறது. இதைப் போல சத்தியா சகுடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இப்பிரிப் பட்டவர்களில் கடிதங்கள் பல. பார்ச்சுப் பரிதாபமாய் இருக்கும், சித்தியின் அப் படியே ஆழ்ந்திருக்கும்.

இவர்களுக்கு விமோசனம் என்ன? இம்மாதிரி பாணவர்கள் பெருகுவதற்கு யார் பொறுப்பு? எது பொறுப்பு? இவை களைப் பற்றிப் பாரிக்கப்பட்டவர்கள் சித்தித்துச் சிஞ்சுவது தவிர மற்ற முன் னோர்கள் இதனைச் சித்திக்கேண்டனர்?

போகாண வழி தவிர இவர்களுக்கு வேறு விமோசனம் கிச்சமாய்க் கிடையாது. உலர்ந்த போன கோண்களை, சத்தி இழந்த கரம்புக் கட்டங்களி, வறண்டு போன சத்தோட்டங்களி, மீண்டும் புத்துயிர் அளித்துச் சரிப்படுத்த வது ஸவாசனமே. இதையும், மற்றும் சில ஆண்களையும் பழுதி வந்தால் இவ்ந்து மூன்று ஆண்டுகளில் புரண மலிதருகலாம்.

“அப்படியே! அங்ஙனவு கணா பழக வேண்டும்?” என்று பிரயிப்பாய் இருக் கலாம். காற்பது கான், ஒரு வாதம், சில மணி வேத்தில் என்று சொல்லி ஏமாந் தும் கித்தவலயம்; பணம் பறிக்கும் மாக்கமங்க. வாழ்காணில் ஆயுள் முழு வதும் கஷ்டப்படுகோருக்கு ஒரு ஆண்டு என்ன அறிமோ? இயற்கை சற்று சல காமாய்த்தான் வேறு செய்யும். இயற்கை வழி இருக்க, சேபற்கை வழி சென்று, கலயம், பணம், புத்தி எல்லாம் வினே கிரயம் செய்ய வேண்டாம். (நெடரும்)

ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா

தமிழ் நாடு முழுதும் பன்மான்டுகோக விசிஷ்டாத்தவத சித்தார்த்த ததத் திரிமாயப் பிரசாரம் செய்தவரும் காஞ்சியும் மகா கித்தவன் பிரதிவாதி பவங்கரம் அன்னங்காராய் கவாமினின் அஷ்டபுத்தபூர்த்தி வருகிற மார்ச் மாதம் 27-ந் தேதி வேகு விசாகபாசக் கொண்டாடத் திட்டமிடப் பட்டிருக் கிறது. கடைகளோட்டு ஐட்டூ-கன், மாஜி ஐட்டூ-கன், மந்திரிகள், பிரபல வக்கீல்கள், டாக்டர்கள், பெரும் விவா பாரிகள், மிராகதாரிகள்—இப்படிச் கவாமினிடம் ஒரு பாடுள்ள பலதிறப்பட்டவர்கள் அக்கத்தின்கோகவுள்ள ஒரு வரவேற்புக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக் கமிட்டியார், கவாமினின் அஷ்டபுத்தபூர்த்தி ஐப்பகார்த்த மண்டபம் சிறுவுதல், கிணவு யல் வேனிவிடுதல் செய்தி கங்க கவாமினியில் விசிஷ்டாத்தவத சித்தார்த்தச் சோற் பொழிவு ஏற்பாடுகள் சித்தார்த்த சிறுவுவது போன்ற பல தொண்டுகள் செய்பத் திட்டமிட் டிருக்கின்றனர்.

பிரதிவாதி பவங்கரம் அன்னங்காராய் கவாமினின் விசிஷ்டாத்தவத சித்தார்த்தம் பரப்பும் வகையில் தமிழுக்கும் சமயத்தாக்கும் செப்திருக்கும் தொண்டு அளவிடத் கரியது. ஆழ்வாராதிகளின் இனிய பாடல்களுக்கு அருமை யான விவாசன உதரகன் புத்தக குபமாகவும் பிரசக வரலோகவும் வேனி யிட்டு அரும் தொண்டு செப்திருக்கேடுகன். அங்ஙனின் அஷ்டபுத்த பூர்த்தி ஐப்பகார்த்த சித்திக்கு எங்கோரும் பெருகாரியாக உதவவேண்டும், அங்ஙிதம் திரவிய சகாயம் செய்ல விரும்புபவர்கள் கீழ்க்கண்ட விவாசத்துக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். ஸ்ரீ வி. சாதாடுகாண பிங்கி, காரியதாரி, பிரதிவாதி பவங் கரம் அஷ்டபுத்த பூர்த்தி சித்திக்கு: 147, அன்னா பிங்கித் தெரு, சென்னை.

கம்பர் தரும் காட்சி

டி.கே.சீ

317. நான் தோற்றேன் இந்திரனுக்கு!

தம்பி அகேசன், வக்ஷன் அம்பினால் மடிந்தான் என்று கேட்ட மாதிரத்தில் அவமானமும் கோபமும் இந்திரனிடமிருந்து மனசில் அபரமாய் மூண்டு விட்டன. மற்றத் தம்பிகளும் இறந்து போனார்கள் என்று ராவணனே சொல்லக் கேட்டான். இதோடு தம்பி அட்ச குமாரன் அனுமனால் ஆதியில் தரையோடு தரையாய்த் தேய்க்கப்பட்டு இறந்த விஷயமும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

எல்லாம் சேர்ந்து ஒரே கோபமாய்த் தந்தை ராவணன் மேலேபெயர்ந்தது.

தோபத்தில் பெருமூலம் இந்திரனிடமிருந்து:

"அட்ச குமாரன் சிவத்தோடு தேய்த்த அந்தப் பொல்லாத குரங்கை (அனுமனை) ஏதோ விக்கல் வந்த பொது உட்கொள்ளுவதற்கான அற்பபதார்த்தம் என்று எண்ணி அவஸியமாகப் பேசிப் பிறனை ஏலிவிட்டாய். சீயே போய் அந்தக் குரங்கைக் கொன்றிருக்க வேண்டும். அது சொல்லியிலை நீ."

அக்ஷய் பெயர்
தோஷத்திற் தந்தோடு
அகரத்துரை நீ

விக்கல் கொரு
துரை என்ன
வினம்பிவிட்டாய்!

புக்கத் தலை
எய்தந் திரைநிலை
புந்திதில் எய்த!

மக்கள்த் துணை
அந்தனை; இத்தனும்
வாழ்க்கையின் மூலம்.

[அக்ஷய் பெயரோடு தந்தோடு அகரத்துரை; அட்சகுமாரன் தரையோடு தரையாய்த் தேய்த்த அனுமன்; விக்கல் கொருதுரை என்ன வினம்பி விட்டாய்; விக்கல்த் தடுப்பதற்கான ஒரு அற்பப் பதார்த்தம் என்று என்ன அளவீசமாய்ப் பேசினா எலி விட்டாய்; புக்கு அந்தனை எய்த நினைத்திலை புந்தி எய்தாய்! அந்த இடத்துக்கு சீயே போய்த் தந்தை என்னைக் புத்தியின்மையையே நீ]

மக்கள்த் துணை அந்தனை; புத்திரராக வரும் மகம் உனக்கு இக்கை; இத்தனும் வாழ்க்கை மக்களோ உன் வாழ்க்கை அகலோடு தோஷத்து போய் விட்டது; மன்; ஒரே மகவரம்.]

மேலும் புலம்புமென இராவணன் புதல்வன் இந்திரனிடமிருந்து:

"உட்கத் காரியத்தை என்னி என்ன பிரயோசனம்? சேன்ற காரியத்தை சினைப்பதாலும், சினைத்துப் புலம்புமதாலும், மனதை எங்க விடுவதாலும் பிரயோசனம் இல்லை."

எந்தின் து
நினைத்தும் இயம்பியும்
எய்தியத் தாக?

கொந்தின் த
மடைக்களைத் தேம்பியைக்
கொந்துரை நீ

அந்தின் த
கைத்(து)-அவன் ஆக்கையை
நீக்கியல் என்

மன்றின் த
தக்கெனீ வாரணன்;
வாழ்வும்கென் டேன்!

[என்; என்ன பிரயோசனம்; கொந்தின் து மடைக்களைத் தேம்பியை; கொந்தித் தொழிலித் து தன் விட்டதே கொண்டுள்ள என்; மேல் மூதரான மடைக்கையெனக் கையாலும் தம்பி அநிலாவனைத் தோன்ற அந்த மனுஷன் என்னை; அந்த தந்தை கைத்து அவன் ஆக்கையை நீக்கு அக்காரன்; அந்தப் பிரயோசனத்தினோடு அவனது உடம்பை ஒழித்தாக் அக்]

எது: மன் தீயத் தாக்கீதின் வாரியை: கோட்டை பாதுகாப்புக்கானது உறுதியாக இருக்கிற இந்த இலங்கை நாடுக்கு இவ் பிரவேசிக்க மாட்டேன்; வாழவும் வேண்டேன்; இவ்வரசைப் பதவி குதாரன சம்பந்தமான மிகும்ப மாட்டேன்.]

..

மேலும் வீரர வேரம் பொங்கு கிறது இந்திரஜித்தின் உள்ளத்தில்.

"யாராலும் மாய்க்க முடியாத உறுதியான உயிர்கொண்ட தம்பியின் உயிரை அல்லவா வாய்க்கி விட்டான் அந்த மனுஷன்.

"அந்த மனுஷனுடைய உடலின் விருந்து பெருகும் இரத்தத்தைப் பருக வேண்டாமா அந்த நிலமகள்,"

மாற்கு உயிர்
எம்பியை மாத்திய
மாதுடன் தன்
காற்றுக்கு
நிப்புனல் பாரிமகன்
உண்டுவா வேன்,—

எத்தான் இடம்
இந்திரன்.—சரி
கால்எனக் குத்
தோற்றான்.—அவந்த(கு)
என்செதும் செவகம்
தோற்கான் குன்.

[மாதுடன் தன்: கஷ்டமனது: காற்றுக்கு நிற்ப் புனல் பார் மகன் உண்டுவானேன்; காற்றும் பாலும் இரத்தத்தை நீள மகன் பருகவிட்டாக அந்நது கஷ்டமனது இரத்தத்தை அப்படியே தான் சித்தா விட்டாக—என்ன ஆகும்?]

எத்தான் இடம் இந்திரன்: இந்திரனே என்னோடு போர் புரிந்தான்; சரி கால்எனக் குத் தோற்றான்; தாது நடைய என்விடம் தோற்றான்; அதற்கு என்னெதும் செவகம் தோற்கானான்; அந்த இந்திரனுக்கு என்னுடைய மகா பராக்ரீமயெத்திடென்கொம் தோற்பதாக—கஷ்டமனது இரத்தத்தை சித்தாதுபோகும்]

இந்திரஜித்தின் வீரம் என்ன, தந்தை நம்பி மார்மீதுள்ள வாய்நாச தான் என்ன, எல்லாம் அழகாய்த் துலங்குகின்றன. பாத்திரத்தை அபூர்வ திறத்தோடு வரைந்திருக்கிறது.

மிகவும் அபூர்வமான

PEPSI

இருமல், ஜலதோஷம், குளிர் ஜூரம், துன்பஞ் செவ்வெண்ணா ஆகியவற்றைக் கண்டிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கரையும்போதே அதன் மருந்து சத்துக்கள் கவாஸப் பைக்கும் மாற்புக்கும் செல்கின்றன. பெப்ஸில் உள்ள அபூர்வ சத்துக்கள் வெகு வீரரவில் அபாயகரமான இருமிகளை அழித்து, தொண்டை கரகரப்பை அகற்றி, நமைச்சு கிப் போக்கி, ஓயாத இருமலையும் நிறுத்தி விடுகிறது. சாப்பிட இனிமையானது.

PEPSI

வாய், கவாஸப் பை உபத்திரவக் குக்கு மிகவும் இப்பெயர்த் திருமி தான மாத்திரைக்

மனமாற்றம்

வை. திருநாவுக்கரசு

“ஏனாம்! என் உங்களுக்கு வஞ்சகமாய் செப்பினேன்? இப்படிப் பயிர் அழித்து போகாமல் இருந்தால் குத்தகைப் படி அளந்ததான் இருப்பேன்!”

“என்டா, இந்த வேட்டி அளப்பெல் லாம்! குத்தகைச் சீட்டில் என்ன எழுதித் தோடுத்திருக்கிறது?”

“சீட்டு இருக்கும்கூட...! இந்த ஏழைக்குக் கொஞ்சம் பச்சாத்தாயம் காட்டுங்க! என் கதையைக் கண்டித் திறந்து பாருங்க!”

“அததான் கொட்டாப்பயிர் மாதிரி இருக்கிறாய்! உன்கொண்டா கேடு வந்துவிட்டது! குத்தகைப்படி ஐப்பத எவ் செலவையும் அளந்துவிடு. இங்கி, கலம் எட்டு ரூபாய் வீதம் பணத்தைக் கொண்டு வந்து வை!”

“எட்டு ரூபாயா.....!”

“ஆமாம்டா! அவனவன் பிராக் மார்க்கிஸ்ட்டியே பத்து ரூபாய்க்கு வித் திருக்.....!”

கண்ணப்பன் பெரிய பண்ணை கப்பராய முதலியாரிடமிருந்து ஒரு வேலி சிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தான். அவன் பல வருஷங்களாகவே பெரிய பண்ணையின் குத்தகைக்காரன். ஊர்க்கரசு அவன் குத் தகைப் படி அளந்து விடுவான். பண்ணை யாரிடம் அவன் இதவகை பங்கிட்டுக்கொட்டி கின்றதில்கூட. இந்த வருஷம் அப்படி கோர்த்த விட்டது.

கண்ணப்பன் கெண்டையாச உதழப் பாரி. அவன் கைப்பட்டால் மண்ணும் பொன்றாக விடையும் எப்பார்க்கை.

அந்த வருஷமும் அவன் உதழப்புகுக் குதழ்ச்சையில்கூட. அவன் மண்ணுக்குக் கொடுத்த காட்டத்துக்கும் அளவில்லா. சிலமும் அவனுக்கு வஞ்சகம் செப்ப வில்லா. பயிர் செழுமையாகக் கெம்பி தெளியனுத தான் கதிர் வாய்விருந்தது. ‘ஒரு கதிரிலே ஒரு படி செல் காணு ம்ப்பா!’ என்று காசு கொக்கித் கொண் டிருந்தது காசின் பொருளில் தானே, என்னவோ அவனுக்கு அப்படி சேர்ந்த விட்டது.

கண்ணம்மாசலம் பன்னமாச கிராமம். அதுயர் கண்ணப்பன் பங்கு ஆற்றோம் இருந்தது. கனத்த மகழ் பெய்ததடல் வெட்டாறும் உடம்பு எடுத்துக் கொண்டது. கதிர் குறுங்கி அதுகையுக்குக் காத்திருந்த பயிர்க்கை நீரில்லாம்கூட. கண் ணப்பன் உதழப்பெல்லாம் பாழாயிவது.

பயிதா அழித்ததடல் அந்தப் பாரும் மகழ் சிந்தையில்கூட. அவன் மண் குடிசை மனமாச வென்று விழுந்து விட்டது. குழக்கை குட்டிகளை இழுத்தத்கொண்டு காகாமல் தப்பிப் பிழைத்ததே பெரும் பாடாயிற்று.

அது மட்டும் அவ்வ; அவன் கண் ணென்று மதித்த வேறு இரண்டு உயிர் ளும் மடிந்தன. அவன் உடமை எல்லாம் அவற்றிலேதான் மூட்கெட் திடத்தது.

கன்னி பொறுக்கி விற்று, வரட்டி தட்டிக் காராக்கி, பண்ணையார் சீட்டு வேலி செந்து சம்பாதித்துச் சேர்த்திருந்த பணத்தைப் போட்டு கண்ணப்பன் மனை வி தங்கச் சங்கி செய்திருந்தான். அவன் கைப்பழ சிற உடலை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்த காது பவுல் சங்கிவிதான்! அதை கண்ணப்பன் ஆகாச காட்டி வாய்க்கிச் செட்டிடம் விற்றான். கல் கொண்கத்துடல்தான் விற்றான். மாட்டு விட ‘குடாக’ இருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு கன்றுகளை வாய்க்கி வளர்த்தால் பல்பட்டதும் இரட்டிப்பு வாயும் பெற வாம் என்று அவன் திட்டம் போட் டிருந்தான்.

கொழுக்கொழு வென்று வளர்க்கிறுத்த மனில்க் கான்கென் இரண்டும் மண் கைச் இடித்து விழுந்து மாண்டன. அவன் என் னத்தில் மண் விழுந்தது.

வீடு இடிந்தது; மாடு சேர்த்தது; முற் திய கதிர்க்கை அழிந்தது!

ஒடுங்கிவிருக்கை குடிசையில்கூட; முதல் மூட்கெட்டுக் உடமை அழிந்தது. கண்ண உளையில்கூட. ஆனால் பண்ணை யாருக்கு எழுதித் கொடுத்த குத்தகைச் சீட்டு மாத்திரம் இருந்தது! அதுவும் கம்பா இல்கூட! கோரக் கிரிப்பு கிரித்துக் கொண்டிருந்தது!

இந்தகை காராக ஒழுங்காகக் குத் தகைகை அளந்திருக்கிறேனெ, இப் பொழுது குண காட்ட மாட்டாரா என்று எண்ணிய கண்ணப்பன் முதலியா ரிடம் வந்தான். ஆனால் அவனுடைய காத்த போக உள்சத்திலே முதலியா கின் விஷம் தோர்ந்த கொல்லப்புகள் பாய்ந்தன. தகையிலே கைவைத்துத் திரும்பினான் கண்ணப்பன்.

கண்ணப்பன் சென்றபிறிதுகோர்த்துக் கொன்றாம் கப்பராய முதலியாரின் ஏக புதல்வன் வந்திறங்கினான்.

"என்னடா திருநெல்பெய்து...! காசிடம்—கிசிடம் எழுதாமல்...!" என்று இழுத்தார் முதலியார். மகனிடம் அவருக்கு சிறிது அச்சம். அவன் செவிய மீசை உல்லாச வாழ்வு கெட்டுப் 'பெரிய மனிதனாய்' வேலும் போட்டு வந்தான். அவனுக்கு டாம்பேசுச் செவயக்காக ஆபிரகம்மன்கெல் மாதத்தோறும் வேண்டியிருந்தது.

"காசிடம் போட்டுவிட்டுத் தான் வரணுமா? உம்...சரி...பணம் அவத்திருக்கிறதா?" என்ற செவிய ஒரு காழிகை கழித்து மகனிடமிருந்து வந்தது.

"பணம் இல்லைடா, தம்பி! அதையும் இந்த வருஷம் வெள்ளம் புழுத்த போலிக், ருத்தகன்க்காரன் வளனும் சரிவாக கெட்டு அளக்கவில்லையோ...!"

"எப்போழுது நான் பணம் கேட்டாலும் இந்த ரூப்பாளிதானே! எனக்குத் தெரியாதா? நீ வைத்திருப்பாய்!"

"ஐந்தாறு ரூபாய் இருக்கிறது..."

"எனக்கு இவ்வளவியான் ரூபாய் வேண்டும்!" என்றான் மகன் கண்டிப்பாக.

வேறு வழியில்லை. ஏக புதல்வன் வரிசைக்குத் தாங்க முடியாத, தன் பெட்டியைத் தடைத்து அவன் கேட்டதை எடுத்துக் கொடுத்த விட்டார். அவன் வந்த வண்டியிலேயே ஊருக்குத் திரும்பி விட்டான்.

"சாப்பிட்டு விட்டுப் போவேண்டா!" என்ற தாயாரின் அன்பு கனிந்த அழைப்பும் அவன் செவியில் ஏறவில்லை.

ஒரு அன்பு வார்த்தையில்கூட, தாய் தக்கதை என்று மதிப்பில்கூட, சுப்பராய் முதலியாரின் மனம் புழுங்கிற்று. பெற்ற வயிறு பற்றி எரிந்தது!

இடிந்த கிடந்த குகைகளுக்குத் திரும்பிய கண்ணப்பன் அவன் பிள்ளைகள் குழந்தைகளைக் கொண்டன. அந்தப் பாக்கித்திலே அவனுக்குக் குகையில்கூட, எட்டு வயதாய் பெண்ணிக்குத் ஒரு வயது கைக்குழந்தை வகை வரிசைக் கிரமமாக அரை டஜன் உருப்படி கன் இருந்தன.

கண்ணப்பன் இடிந்தபோய் ஒரு மூலையில் துபாயிம் உருவாக உட்கார்ந்தான்.

"ஏன் அப்பா விசயமாக உட்காந்திருக்கிறாய்?" என்று முதுகைக் கட்டிச் கொண்டான் ஐந்து வயதுப் பையன்.

"அவன் அவக்க நான் மண் வெட்டி வந்த கொட்டுமேதான், அப்பா!" என்று குழந்தைப் பெண்.

"என் தன்னிச்சை கொண்டு வந்த ஊற்றுமேதான்" என்று இன்னொருவன்.

"எந்தான் மண் மீறிப்போய்!" என்றது மற்றொருவன்.

"என் உகாருக்குக் கீழ் மூலகத்த தருமேதான், அப்பா!" என்று குழந்தைப் பையன்.

குழந்தைகளின் அன்பு வெள்ளம் கண் கண்ணாடைய துக்கத்தை எல்லாம் எங்கேயோ அடித்துச் சென்றுவிட்டது. எல்லோராவும் விட்டி வளைத்துக் கண்ணீரால் கிடைத்தான்.

மகனின் வந்தான். "கடைசி நகையை வும் விற்று மாடு வாங்கிவிடும். அதையும் செத்துப் போய்விட்டதே என்றுதானே கைக்குமிதிக்கன்! உங்களுக்குத் தெரியாமல் செத்து மணியை விற்று ஐந்து பவுள் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். பண்ணைக் காரருக்குத் தொண்டை வேண்டியதை தொலைத்துவிட்டு வாருங்கள்! மீதியைக் கொண்டு ஒரு எருமை மாடு வாங்கிப் பால் ஊற்றியாவது பிழைக்கலாம்!" என்றான்.

மகனின் சொற்களைக் கேட்டு அவன் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு ஒரு இளை ஏது? முதலியார் விட்டை நோக்கி வேரு நேகமாக கெட்டான் கண்ணப்பன்.

ஓரே பிரம்மதந்தி பிடித்தவரைப் போல முதலியார் உட்கார்ந்திருக்கிறோ

என்று எண்ணிக் கொண்டே கண்ணப்பன் அவரை கெருங்கினான். அவர் கையில் ஏதோ காகிதம் இருந்தது.

"எசுமாய்! என் பெண்டாட்டி ஏதோ சேர்த்து வைத்திருந்தாகாள். இந்தாருங்கள்! என் குத்தகை பரங்கிக்கு இந்த மூன்று பவுளை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று கெங்கிக் கொண்டே நீட்டினான் கண்ணப்பன்.

"மூன்று பவுளைக் கொடுத்தால் எப்படிச் சரியாகும்? இன்னும் இரண்டுபவுள் கொண்டுயா!" என்று முதலியாச் சீறி விழுவார் என்று நினைத்தான் அவன்.

"வேண்டாம், கண்ணப்பா! நீ குழல்வத குட்டிக்கூரன். நீ என்னி சிந்தினும் எனக்குத்தான் கஷ்டம், வேண்டிப் புகுந்து

அறித்தால் நீ என்ன பண்ணுவாய் பாவம்! எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம். நீ பவுளை எடுத்துக்கொண்டு போ!" என்று முதியார்.

பேசுவது பண்ணையார்தானா என்பது கண்ணப்பனுக்குச் சத்தேகமாகி விட்டது.

குடிமாளவன் கெஞ்சை உதர்த்து முதலியாச் சேமித்த பாணம் பத்து லட்சமும் கரீவன் பாக்குடன் மூழ்கி விட்டது என்பதை அறிவிக்கும் தந்திரான் அவர் கையிலே இருந்தது என்பதைக் கண்ணப்பன் கண்டான்.

தன் மகனின் நடத்தை—கண்ணப்பன் மனைவி மக்களின் உள்நாள் இரண்டையும் கண்ணம் விழுந்திப் பார்த்த முதலியாருக்கு மனமாற்றம் கிழிமாய் இருக்க முடியுமா?

மருந்துக்குப் போனவர்!

ஜூலியை எங்கும் அவன் அப்பா சாறுவுக்கும், அம்மா தோவுக்கும் சொல்லவில்லை. ஆம், சோந்த புத்திரியல்லவோ?

அந்த அருமைப் பெண்ணுக்கு ஒரு நாள் திடீரென்று கடுமையான ஜூதம் வந்து விட்டது. தென்மாயிட்டி 103, 104, 105 டிகிரி என்று காட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. சாறுவுக்கும் தோவுக்கும் ஒரே கவியாகப் போய்விட்டது. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்து சிட்டினர்.

கடைசியில் சாறு, "நான் போய் கர்ம டாக்டரைக் கேட்டு மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று போனார்.

போனார், போனார்; அப்படிப்போனார்! ஒரு நாள், இரண்டு நாள், ஒரு வாரம், இரண்டு வாரம், ஒரு மாதம், ஒரு வருஷம் பத்து வருஷம் என்று கூறிக் கொண்டு மருந்ததே தவிர ஆணைக் காணவில்லை.

இதற்குள் ஜானகி உடர்பு குணமாகி, பெரிய பொண்ணாகி, கல்யாணமாகி மூன்று வயதுக் குழந்தைக்கும் தாயானாள்.

ஜானகியின் குழந்தைகளின் பெயர் சிவாமனா. இந்தச் சிவாமனாவுக்கும் ஒருநாள் ஜூதம் வந்துவிட்டது. கடுமையான ஜூதம். மூன்று ஜானகிக்கு வந்தாற் போலவே வந்து விட்டது. சிறு பெண்ணை இருந்தபோது தனக்கு வந்த ஜூதத்தின் மீதேவு ஜானகிக்கு வந்துவிட்டது!

உடனே, கண்ணப் (அவந்தாய் ஜானகியின் மாறாள்) "நான் உசத்தரிடம் போய் மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன். நான் சிவாமனாவுக்கு!" என்று புறப்பட்டான்.

இதைக் கண்ட ஜானகி 'வேண்டாமே! ஐயோ வேண்டாமே! நீங்கள் மருந்து

வாங்கிக் கொண்டு வரப் போக வேண்டாமே! உங்களுக்குப் புண்ணியமாகப் போகிறது!" என்று அழாக்குதையாகக் கெடுத்தினாள்.

கண்ணனுக்கு ஜானகியின் செய்கை புரியவே இல்லை. "ஏன் வேண்டாம் என்று கெட்டான்."

"பத்து வருஷத்துக்கு முன், இப்போதும் சிவாமனாவுக்கு ஜூதம் வந்தாற் போலவே எனக்குள் ஜூதம் வந்தது. அப்போது எங்கிப்பா எனக்கு மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன் என்று போனவிர்தான் இன்னும் வரவில்லை..." என்று.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே வாரம் மூன்று வாரமோ வரும் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. எவ்வோருடைய கண்களும் அந்தப் பக்கம் திரும்பின. கரைத்த தாடி வளர்ந்த நகு கிழவர் கையில் ஒரு பாட்டி ஹடல் உன்னை நுகழ்த்தார்.

ஜூதத்துடன் படுக்கையில் விடத் தியானமாக, "இதோ நம்ம தாத்தா வந்து விட்டார்" என்று. ஆம், அந்தக் கிழவர் வேறு யாரும் இல்லை—சாஷாத் சாமுதான். எப்படியோ குழந்தை சிவாமனாவுக்கு சாறு தன் தாத்தா என்று தெரிந்த போய் விட்டது.

ஜானகி "அப்பாவா!" என்றும் ஆச்சரியப்பட்டாள்.

"ஆம், அம்மா! நம்ம சக்காய் பல் வருவதற்குக் கொஞ்ச தேரமாகிவிட்டது. அதனுட்காய் இந்தனை காற்கை!" என்று கூறிக் கொண்டே மருந்து சோவைச் சிவாமனாவிடம் கொடுத்தாள்.

[ஜ் நெல்லின் உதவியை நம்பியது]

**புத்தர் புதிய டைல்களில்
கட்டிக்குள் ஏராளமாக
வந்துள்ளன**

பல பல நவீன டைல்களில் புத்தம் புதிதமான, விலைகள் மிகவும் குறைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த விலை குறைவுச் சலுகை பதினாறு நாட்களுக்கு மட்டுமே அழகில் இருக்கும். ஜாமக் பதித்த டைல்களில் 10 வருட உத்தரவாதம் கொடுக்கலாம்.

புதிய 16 அளவுகள் **₹ 17/-**

கடுமையான டைல்கள் **₹ 20/-**
பாஸ்டல் டைல் **₹ 16/-**

6 ஜாமக் டைல்கள்
கேஸில் கேஸிங் **₹ 25/-**

10 ஜாமக் டைல்கள் கேஸிங் **₹ 24/-**
கேஸில் கேஸிங் **₹ 22/-**

10 ஜாமக் டைல் 12 ஜாமக் கடுமையான டைல்கள் கேஸில் கேஸிங் **₹ 32/-**
கடுமையான டைல் கேஸ் **₹ 40/-**

கடுமையான டைல்கள் **₹ 20/-**
கடுமையான டைல்கள் கேஸிங் **₹ 22/-**

POSTAGE EXTRA. FREE ON TWO.

STANDARD WATCH COMPANY
POST BOX NO. 288. CALCUTTA-1

இந்தியாவின் புகழ்

லோத்ரா
கற்பூரம் லோக நிவாரணி
கேஸரி குமரம் வி. மருகாணி

சா. பி. பி. 399

லீவர்ப் ஜென்

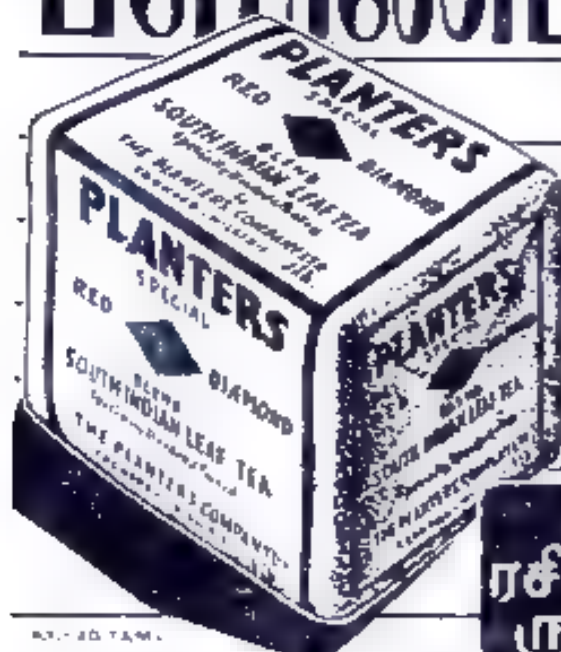
எல்லா வகை வியாதிகளுக்கும்
சிறந்தது
A SPW PRODUCT

ஸ்டான்லிபுட் பிளாண்டர்ஸ் கம்பனி லீவர்ப் ஜென்
கோல் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள்: ஸ்டான்லிபுட் பிளாண்டர்ஸ்
கிளியிடெட், 79 A & B, சென்னை நெரு, மதராஸ்.

ப்ளாண்டர்ஸ்

வைரா க்ரோன்
நீலகிரித்

தேய்வே

நீங்கள்
ரசுக்கக்கட்டிய
ருசுக்காக

NO. 20, TAMIL

The Planters Company, Ltd., Coonoor, Nilgiris, S. India.

உணவு

மேலும் அதிக உணவு

நம் எல்லோருக்கும்

வேலை

செய்து கொடுக்கிறது

உணவு நெருக்கடியைத் தடுத்தும் போடுக

எஸ். மேனகா தன் சருமத்தைப் பாதுகாக்க ஏன் லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பை

விரும்புகிறார் என்று
கூறுகிறார்

அவர் சொல்வதாவது:

"மாசு பதக்கம் கிடைக்கக் கூடிய பழுத்தவையும் பத்திரிகை அகத்தங்களையும் எக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் சேழல்பான மென்மையானதுப்படியாகக் கத்தம் செய்தேன். அதனால் எதுபத்தம் மீதுதவையாகவும், அழகாகவும் தெரிவிட்டதும் இருக்கச் செய்தேன். மேலும்," இன்னும் கூறுகிறார் "எக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் மென்மையான பரிசுவம் உங்களுக்கு பத்தம் வர்ப்போதும் மலரிக்கிடதும் உபரிக்கிடதும். இருக்கச் செய்தேன்."

★ இனிய மனத்துடன்
கூடிய இந்த
வண்ணமயானதும்
சுத்தமானதுமான சோப்
உங்கள் சருமத்தையும்
வசிகரமாக செய்யும்!

இனியமே தன் சருமத்தைப்பற்றி அறியுதலும் சோப்